

30-11-2004 17:49

Foreløbig udkast til

Forslag til

Lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v.¹

(Udmøntning af kommunalreformen)

§ 1

I lov nr. 1150 af 17. december 2003 om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, (miljømålsloven) foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, udgår ”13” og i stk. 3, ændres ”For hvert vanddistrikt er der udpeget en” til: ”Miljøministeren er”, og ”Vanddistriktsmyndigheden” ændres til: ”Vanddistrikterne”.
2. § 2, stk. 4, ophæves.
3. § 3, stk. 2, affattes således:
Stk. 2. ”Statslige myndigheder, regionsråd og kommunalbestyrelser er ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af vandplanen og den kommunale handleplan og skal herunder sikre gennemførelsen af indsatsprogrammet og den kommunale handleplan.”
4. I § 3, stk. 3, ændres ”§§ 28-34” til: ”§§ 28-31”.
5. § 4 affattes således:
”§ 4. Vandplanen skal være i overensstemmelse med del A i bilag 2 til loven.
Stk. 2. Enhver revision skal herudover være i overensstemmelse med del B i bilag 2 til loven.”
6. § 9, stk. 2, og § 21, stk. 2, ophæves.
7. I § 22 udgår ”og amtsrådet” to steder i stk. 1 og et sted i stk. 2.
8. I § 22, stk. 3, udgår ”samt regler om opgavefordelingen mellem ministeren og amtsrådene”.
9. § 27, stk. 2, affattes således:
”*Stk. 2.* Miljøministeren kan anmode kommunerne om oplysninger til brug for udarbejdelse af statusrapporten, herunder bestemme i hvilken form oplysningerne skal indsendes.”
10. Efter § 27 indsættes:

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60 af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet).

” § 27 a. Forud for udarbejdelse og revision af vandplanen indkalder miljøministeren ved offentlig annoncering og med en frist på mindst 6 måneder forslag m.v. Samtidig offentliggøres resumé af basisanalysen, arbejdsprogram med tidsplan og udkast til oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses.

Stk. 2. Ministeren fremsender de indkomne forslag m.v. til regionsrådet, som koordinerer forslag m.v. fra kommunalbestyrelserne i regionen. De koordinerede forslag sendes til ministeren inden 8 uger efter modtagelsen.

Stk. 3. Ministeren sender det offentliggjorte materiale, jf. stk. 1, til statslige, regionale og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres.”

11. I § 28, *stk. 1*, ændres ”Hvert amtsråd udarbejder for sit geografiske område i samarbejde med de berørte kommunalbestyrelser og berørte statslige myndigheder” til: ”Miljøministeren udarbejder for hvert vanddistrikt”.
12. § 28, *stk. 2-4*, ophæves, og i stedet indsættes:
”*Stk. 2.* Når et forslag er udarbejdet efter stk. 1, nr. 6, sender ministeren forslaget til berørte statslige, regionale og kommunale myndigheder, som kan fremsætte indsigelse mod forslag til prioriteringen af foranstaltninger i det samlede indsatsprogram. Ministeren fastsætter en frist for fremsættelse af indsigelser.
Stk. 3. Ministeren vedtager et forslag til vandplan på baggrund af stk. 1 og 2.”
13. I § 29, *stk. 1*, ændres ”§ 28, stk. 3 eller 4” til: ”§ 28, stk. 3” og ”vanddistriktsmyndigheden” ændres til: ”ministeren” to steder i *stk. 1*, og et sted i *stk. 3*.
14. § 29, *stk. 4 og 5*, affattes således:
”*Stk. 4.* Ministeren sender forslaget til vandplan til statslige, regionale og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres.
Stk. 5. Efter udløbet af fristen, jf. stk. 3, vedtager ministeren den endelige vandplan.”
15. I § 29, *stk. 6*, og § 31, *stk. 3*, udgår ”kravene til annoncering og offentlig tilgængelighed, jf. stk. 1, herunder”.
16. I § 30, *1. pkt.*, ændres ”det endelige forslag til vandplan” til: ”vedtagelsen af den endelige vandplan”, og i *2. pkt.*, ændres ”Vanddistriktsmyndigheden” til: ”Miljøministeren.”
17. I § 30, *3. pkt.*, udgår ”-34”.
18. I § 31, *stk. 1 og 2*, ændres ”Vanddistriktsmyndigheden” til: ”Miljøministeren”.
19. I § 31, *stk. 1, 1. pkt.* udgår ”med de ændringer, der måtte følge af proceduren efter § 32 eller § 34, stk. 2”, og *2. pkt.* ophæves.
20. I § 31, *stk. 2*, ændres ”miljøministeren og øvrige statslige og kommunale myndigheder” til: ”kommunalbestyrelser, regionsråd og statslige myndigheder”.
21. Kapiteloverskriften til kapitel 11 affattes således:
” *Kommunale handleplaner*”.

22. Efter § 31 indsættes i kapitel 11:

”§ 31 a. Kommunalbestyrelsen udarbejder en handleplan efter procedurerne i § 31b – § 31e. Handleplanen skal nærmere redegøre for, hvorledes vandplanen og dens indsatsprogram vil blive realiseret inden for kommunens geografiske område.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 25, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for foranstaltninger, som er indeholdt i handleplanen.

Stk. 3. Ministeren fastsætter nærmere regler om handleplanens indhold.

§ 31 b. Kommunalbestyrelsen vedtager et forslag til en handleplan senest 6 måneder efter vandplanens offentliggørelse, jf. § 31, stk. 1. Kommunalbestyrelsen annoncerer forslaget offentligt og oplyser om fristen efter stk. 5. Forslaget skal være offentligt tilgængeligt.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen sender forslaget til handleplan, jf. stk. 1, til statslige, regionale og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at forslaget til handleplan endvidere skal sendes til andre, som bliver berørt heraf.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til annoncering og offentlig tilgængelighed, jf. stk. 1, herunder at forslaget kan udleveres mod betaling.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af indsigelser mod det i stk. 1 nævnte forslag.

§ 31 c. Kommunalbestyrelsen vedtager en handleplan senest 1 år efter vandplanens offentliggørelse.

Stk. 2. Hvis der i forbindelse med forslag til handleplan foretages ændringer af det offentliggjorte forslag, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelse af handleplanen ikke ske, før de pågældende har haft lejlighed til at udtale sig. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt forslag til handleplan, skal procedurerne i §§ 31 a-b og d-e følges.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen sørger for offentlig annoncering af den vedtagne handleplan. Ved annoncering skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. Den vedtagne handleplan skal være offentligt tilgængelig.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen sender den vedtagne handleplan til miljøministeren.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at de kommunale handleplaner endvidere skal sendes til andre, som bliver berørt af handleplanerne.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til annoncering og offentlig tilgængelighed, jf. stk. 3, herunder at de endeligt vedtagne dokumenter kan udleveres mod betaling.

§ 31 d. Et forslag kan ikke vedtages, hvis berørte kommunalbestyrelser har modsat sig dette skriftligt over for kommunalbestyrelsen inden udløbet af fristen efter § 31 b, stk. 5. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 2. En indsigelse efter stk. 1 skal være begrundet.

Stk. 3. Såfremt der ikke kan opnås enighed blandt de berørte kommunalbestyrelser, jf. stk. 1 om den nærmere udformning af handleplanen for kommunen, skal regionsrådet efter anmodning indkalde til mægling.

Stk. 4. Såfremt der ikke kan opnås enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

§ 31 e. Miljøministeren kan til varetagelse af statslige interesser eller opfyldelse af internationale forpligtelser fremsætte indsigelse mod et forslag, jf. § 31 b, stk. 2 og 5. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 2. Såfremt der ikke ved forhandling kan opnås enighed, træffer ministeren afgørelse.”

23. §§ 32-34 ophæves.

24. I § 35, *stk. 1*, og i § 46, *stk. 1*, ændres ”Amtsrådet” til: ”Miljøministeren”.

25. I § 35, *stk. 1*, ændres ”amtsrådets” til: ”miljøministerens og kommunalbestyrelsens” og som 2. pkt., indsættes: ”Kommunalbestyrelsen opkræver gebyret på vegne af ministeren”.

26. I § 35, indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

”*Stk. 4.* Miljøministeren meddeler den enkelte kommunalbestyrelse senest den 1. juli i året før den aktuelle budgetperiode det beløb, jf. stk. 1, som gebyret skal dække i kommunen”.

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

27. I § 36, *stk. 2*, ændres ”amtsråd” til: ”regionsråd”, og ”, Hovedstadens Udviklingsråd” udgår.

28. § 37, *stk. 1*, affattes således:

”Miljøministeren udarbejder en Natura 2000-plan for de internationale naturbeskyttelsesområder. Planen kan opdeles efter geografiske områder.”

29. Efter § 37 indsættes:

”§ 37 a. Kommunalbestyrelsen udarbejder en handleplan, jf. §§ 46 a – 46 e, til gennemførelse af Natura 2000-planen inden for kommunens geografiske område.

30. §§ 38 og 39, *stk. 2*, ophæves.

31. I § 41, *stk. 2*, ændres ”skal” til: ”kan”.

32. § 42 affattes således:

”§ 42. Indsatsprogrammet, der udarbejdes på grundlag af basisanalysen, foreliggende overvågningsdata og forslag m.v. fra ide-fasen, indeholder retningslinjer for kommunalbestyrelsernes handleplaner.”

33. I overskriften før den foreslåede § 42 a ændres ”Natura 2000-planens” til: ”Naturplanlægningens”.

34. Efter § 42 og efter overskriften ”Natura 2000-planens tilvejebringelse”, der ændres til ”Naturplanlægningens tilvejebringelse” indsættes:

”§ 42 a. Forud for udarbejdelse og revision af Natura 2000-planen indkalder miljøministeren ved offentlig annoncering og med en frist på mindst 6 måneder forslag m.v. Samtidig offentliggøres resumé af basisanalysen.

Stk. 2. Ministeren fremsender de indkomne forslag m.v. til regionsrådet, som koordinerer forslag m.v. fra kommunalbestyrelserne i regionen. De koordinerede forslag sendes til ministeren inden 8 uger efter modtagelsen.”

35. § 43, *stk. 1*, affattes således:

”Miljøministeren offentliggør ved annoncering et forslag til Natura 2000-plan. Ved annonceringen oplyser ministeren om indsigelsesfristen, jf. *stk. 4*. Forslaget skal være offentligt tilgængeligt.”

36. I § 43, *stk. 3*, ændres ” miljøministeren og andre statslige” til: ”statslige, regionale”, og 2. *pkt.* udgår.

37. I § 43, *stk. 4*, og § 45, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres ”Amtsrådet” til: ”Ministeren”.

38. § 44 ophæves.

39. I § 45, *stk. 1*, ændres ”amtsrådet” til: ”miljøministeren”.

40. I § 45, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres ”§§ 43 og 44” til: ”§ 43”.

41. § 45, *stk. 3*, affattes således:

”*Stk. 3.* Ministeren sørger efter udløbet af fristen i § 43, *stk. 4*, for offentlig annoncering af den endeligt vedtagne Natura 2000-plan. Ved annonceringen skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. Planen sendes samtidig til de regionale, kommunale og statslige myndigheder, hvis interesser berøres.”

42. I § 46, *stk. 2*, ændres ”§§ 43-45” til: ”§§ 43 og 45”.

43. Efter § 46 indsættes:

”§ 46 a. Den kommunale handleplan skal for nærmere afgrænsede lokaliteter, internationale naturbeskyttelsesområder eller naturtyper og arter indeholde:

- 1) Prioritering af kommunalbestyrelsens forventede forvaltningsindsats i planperioden.
- 2) Angivelse af mål og forventet effekt for de enkelte aktiviteter.
- 3) Forventede metoder og forvaltningstiltag, som kommunalbestyrelsen vil tage i anvendelse for at forbedre naturtilstanden eller fastholde gunstig bevaringsstatus.

Stk. 2. Handleplanen må ikke stride imod retningslinjer fastsat i en Natura 2000-plan.

Stk. 3. Handleplanen skal ikke omfatte offentligt ejede arealer, når der for sådanne arealer foreligger en plan for forvaltningsindsatsen, der er i overensstemmelse med de fastsatte mål for naturtilstanden. I disse tilfælde skal handleplanen ledsages af en beskrivelse af denne forvaltningsindsats.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal sikre gennemførelse af en vedtaget handleplan.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om handleplanens indhold og tilvejebringelse.

§ 46 b. Kommunalbestyrelsen vedtager senest 6 måneder efter Natura 2000-planens offentliggørelse, jf. § 45, stk. 3, eller offentliggørelse af en ændring efter § 46, stk. 2, et forslag til en handleplan, herunder ændring af handleplan. Forslaget annonceres offentligt med oplysning om fristen efter stk. 2. Forslaget skal være offentligt tilgængeligt.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af indsigelser mod forslaget til handleplan.

§ 46 c. Kommunalbestyrelsen vedtager senest 1 år efter Natura 2000-planens offentliggørelse den endelige handleplan.

Stk. 2. Hvis der i forbindelse med udarbejdelse af det endelige forslag til handleplan foretages ændringer af det offentliggjorte forslag, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelsen af handleplanen ikke ske, før de pågældende har haft lejlighed til at udtale sig. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt forslag til handleplan, skal procedurerne i § 46 b følges.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen sørger for offentlig annoncering af den vedtagne handleplan. Ved annoncering skal der gives klagevejledning og oplysning om klagefrist. Den endeligt vedtagne handleplan skal være offentligt tilgængelig.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen sender en kopi af den vedtagne handleplan til miljøministeren.

§ 46 d. Et forslag til handleplan kan ikke vedtages, hvis berørte kommunalbestyrelser har modsat sig dette skriftligt over for kommunalbestyrelsen inden udløbet af fristen efter § 46 b, stk. 2. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 2. En indsigelse efter stk. 1 skal være begrundet.

Stk. 3. Såfremt der ikke kan opnås enighed blandt de berørte kommunalbestyrelser om den nærmere udformning af handleplaner for konkrete Natura 2000-områder, jf. § 46 a, skal regionsrådet efter anmodning indkalde til mægling.

Stk. 4. Såfremt der ikke kan opnås enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

§ 46 e. Miljøministeren kan til varetagelse af statslige interesser eller opfyldelse af internationale forpligtelser fremsætte indsigelse mod et forslag til handleplan, jf. § 46 b. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 2. Såfremt der ikke ved forhandling kan opnås enighed, træffer ministeren afgørelse.”

44. § 47 affattes således:

”§ 47. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af Natura 2000-planens, kommunale handleplaner og forslag hertil, herunder om betaling for udlevering af dokumenter.
Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at de kommunale handleplaner og forslag hertil skal sendes til andre, som bliver berørt heraf.”

45. § 48 affattes således:

”§ 48. Regionsråd, kommunalbestyrelser og statslige myndigheder er ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af en vedtagen Natura 2000-plan, herunder vedtagne kommunale handleplaner.”

46. § 49 ophæves.

47. I § 51, *stk. 1*, udgår ”, amtsrådets, Hovedstadens Udviklingsråds”.

48. I § 52, *stk. 1*, udgår ”og amtsrådet”, og i *stk. 2* ændres ”amtsrådet” til: ”ministeren”.

49. Efter § 52 indsættes i *kapitel 15* som ny overskrift:

”Ændring af bilag”

50. I *Kapitel 15* efter overskriften ”Ændring af bilag” indsættes:

”§ 52 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om ændring af bilag 1 og 2 til loven.”

51. I § 53 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

”*Stk. 2.* En vedtaget kommunal handleplan kan påklages til Miljøklagenævnet for så vidt angår indhold og tilvejebringelse, jf. §§ 31 a – 31 d.”

Stk. 2-5 bliver herefter *stk. 3-6*.

52. I § 54 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

”*Stk. 2.* Afgørelser truffet efter § 46 c kan påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår handleplanens indhold og tilvejebringelse, jf. §§ 46 a – 46 d.”

Stk. 2 og *3* bliver herefter *stk. 3* og *4*.

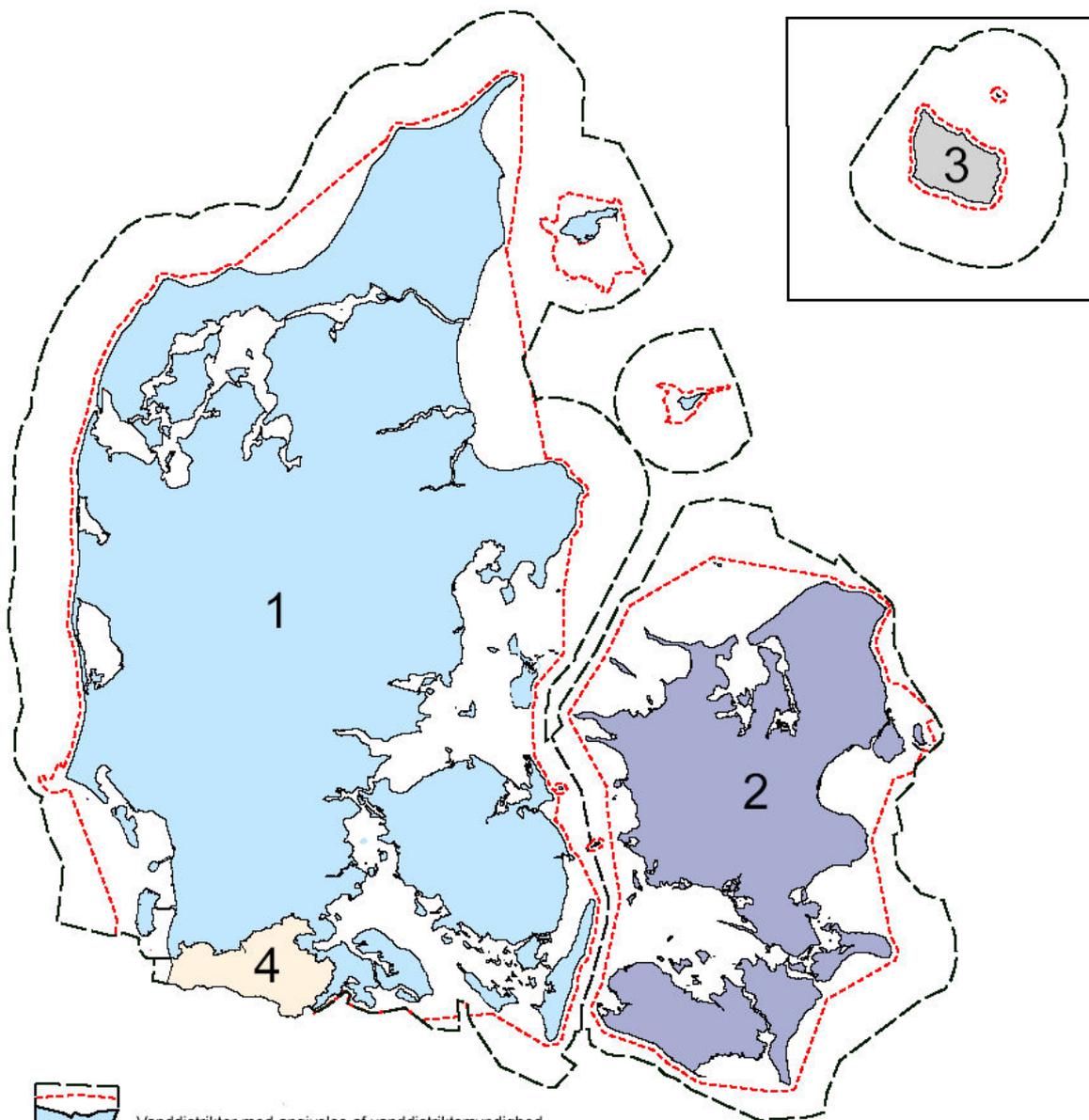
53. I § 57 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

”*Stk. 2.* Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet kan træffe afgørelse om at fravige fristerne i §§ 31 c og 46 c for så vidt angår hele eller dele af den kommunale handleplan i forbindelse med afgørelser truffet efter *stk. 1*.”

54. Bilag 1 affattes således:

Bilag 1.

Geografisk afgrænsning af vanddistrikter

Vanddistrikter med angivelse af vanddistriktsmyndighed

Afgrænsning af vanddistrikter med hensyn til økologisk tilstand og økologisk potentiale.
Omfatter tillige områder, der er påvirket af spildevandsudledning fra land, selv om områderne ligger uden for den viste grænse.

Afgrænsning af vanddistrikter med hensyn til kemisk tilstand

Vanddistrikter

- 1 Vanddistrikt Jylland og Fyn
- 2 Vanddistrikt Sjælland
- 3 Vanddistrikt Bornholm
- 4 Internationalt vanddistrikt

55. Som bilag 2 indsættes:

VANDPLANER

BILAG 2

A. Vandplanen skal indeholde følgende:

1) En sammenfatning af basisanalysen, jf. § 6. Sammenfatningen skal omfatte:

1.1) En generel beskrivelse af vandområdedistriktets karakteristika,:

a) for overfladevand:

- kortlægning af vandområdernes beliggenhed og grænser
- kortlægning af typer af overfladevandområder i vandløbsoplande og de tilstødende kystvande
- identifikation af referenceforhold for de forskellige typer af overfladevandområder

b) for grundvand:

- kortlægning af grundvandsforekomsternes beliggenhed og grænser.

1.2) Et resumé af betydende belastninger og virkninger for overfladevandets og grundvandets tilstand fremkaldt af menneskelig aktivitet, herunder:

- skøn over punktkildeforurening
- skøn over forurening fra diffuse kilder, herunder en oversigt over arealanvendelsen
- skøn over belastninger af vandets kvantitative tilstand, herunder indvinding
- analyse af menneskelige aktiviteters andre påvirkninger af vandets tilstand.

2) Oplysning om beliggenhed af de beskyttede områder, jf. § 7.

3) En udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser.

4) Kort over oprettede overvågningsnet, jf. § 22.

5) Kort, der viser tilstanden for overfladevand (økologisk og kemisk), grundvand (kemisk og kvantitativ) og beskyttede områder, jf. § 22.

6) Miljømål for overfladevand, grundvand og beskyttede områder, jf. § 10, herunder oplysninger om og begrundelser for de tilfælde, hvor der er fastsat strengere miljømål, jf. § 18, og mindre strenge miljømål, jf. §§ 16 og 17, hvor overfladevandområder er udpeget som kunstige eller stærkt modificerede, jf. § 15, samt hvor den i loven fastsatte tidsfrist er forlænget, jf. § 19.

- 7) Indsatsprogrammet, herunder den økonomiske analyse, der skal udarbejdes i forbindelse hermed, jf. § 25, og en sammenfatning af indsatsprogrammet, herunder angivelse af, hvordan miljømålene nås gennem programmet.
 - 7.1. et resumé af de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af vand
 - 7.2. en rapport om, hvilke praktiske skridt og foranstaltninger der er truffet for at anvende princippet om dækning af omkostningerne ved vandanvendelse
 - 7.3. et resumé af de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde kravene i § 8 og 13.
 - 7.4. et resumé af foranstaltningerne til kontrol med indvinding og opmagasinering af vand, herunder henvisning til registre og identifikation af tilfælde, hvor der er gjort undtagelser.
 - 7.5. et resumé af de kontrolforanstaltninger, der er vedtaget for punktkildeudledninger og andre aktiviteter, der påvirker vandets tilstand, i overensstemmelse med § 25 .
 - 7.6. identifikation af tilfælde, hvor der er givet tilladelse til direkte udledning til grundvandet.
 - 7.7. et resumé af de foranstaltninger, der er truffet vedrørende prioriterede stoffer.
 - 7.8. et resumé af de foranstaltninger, der er truffet for at forebygge eller reducere virkningerne af forureningsuheld
 - 7.9. Et resumé af foranstaltningerne under § 25 for vandforekomster, hvor målene i kapitel 6 i loven ikke kan ventes opfyldt.
 - 7.10. nærmere oplysninger om, hvilke supplerende foranstaltninger der anses for nødvendige for at opfylde de opstillede miljømål
 - 7.11. nærmere oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at undgå stigende forurening af marine vande.
- 8) En redegørelse for de betingelser, hvorunder omstændigheder, der er ekstraordinære eller ikke med rimelighed kunne have været forudset, kan påberåbes, jf. § 11, stk. 2, herunder fastlæggelse af passende indikatorer.
- 9) En sammenfatning af de foranstaltninger, der er truffet med hensyn til oplysning og høring af offentligheden, hvilke resultater der er opnået, og hvilke ændringer i planen de har medført.
- 10) En liste over kommunalbestyrelser i vanddistriktet.

- 11) Oplysning om adgang til de dokumenter og oplysninger m.v., der er anvendt i forbindelse med udarbejdelsen af vandplanen og navnlig nærmere oplysninger om, hvilke kontrolforanstaltninger, der er vedtaget i medfør af § 25, og hvilke faktiske overvågningsdata, der er indsamlet i henhold til § 22.
- 12) En oversigt over supplerende planer for deloplande, sektorer, problemer eller vandtyper samt en sammenfatning af deres indhold.

B. Enhver revision af vandplanen skal herudover indeholde følgende:

- 1) En vurdering af de fremskridt, der er gjort for at opfylde miljømålene, herunder en fremlæggelse af overvågningsresultaterne for den forudgående planperiode i form af kort, og en redegørelse for eventuelle miljømål, der ikke er opfyldt.
- 2) En sammenfatning af eventuelle ændringer foretaget efter offentliggørelsen af den forudgående vandplan, jf. § 3, stk. 3.
- 3) En sammenfatning af og en redegørelse for eventuelle foranstaltninger, der var planlagt i den forudgående vandplan, men som ikke blev iværksat.
- 4) En oversigt over virkningerne af de foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes.

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 130 af 26. februar 1999, som ændret senest ved § 56 i lov nr. 435 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

2. § 5 affattes således:

”§ 5. Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

3. § 6 affattes således:

”§ 6. Miljøministeren kan efter forhandling med Kommunernes Landsforening fastsætte regler om, i hvilket omfang de beføjelser, der efter kapitel 6 og 8 er henlagt til ministeren, kan udøves af kommunalbestyrelsen, når der foreligger vandforsyningsplaner vedtaget efter § 14 a.”

4. I § 7 udgår »amtsrådet eller«.

5. I § 8 udgår »og amtsrådenes«.

6. § 12 affattes således:
»§ 12. Til at bistå sig ved udarbejdelsen af indsatsplaner, jf. § 13, opretter kommunalbestyrelsen et koordinationsforum bestående af repræsentanter for vandforsyningerne i kommunen, andre berørte myndigheder, jordbruget, industrien og eventuelle andre relevante parter i kommunen.
Stk. 2. Såfremt en indsatsplan udarbejdes i samarbejde med andre kommunalbestyrelser kan koordinationsforumet omfatte de involverede kommunalbestyrelser.«
7. I § 13, stk. 1, 1. pkt., § 22, stk. 4, § 23, stk. 3, der bliver stk. 4, og to steder i § 27 ændres »amtsrådet« til: »kommunalbestyrelsen«.
8. I § 13, stk. 1, 2. pkt., og § 52, stk. 2, ændres »Amtsrådet« til: »Kommunalbestyrelsen«.
9. I § 13 a, stk. 2, og i § 14 a, stk. 1, ændres »regionplanlægningen« til: »kommuneplanen«.
10. § 13 b affattes således:
» § 13b. Den, der udarbejder en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a, skal inddrage alle de berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen.
Stk. 2. En indsatsplan udarbejdet af en kommunalbestyrelse efter § 13 eller § 13 a kan ikke vedtages endeligt, hvis berørte kommunalbestyrelser har modsat sig dette skriftligt over for kommunalbestyrelsen inden 12 uger. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.
Stk. 3. En indsigelse efter stk. 2 skal være begrundet.
Stk. 4. Såfremt der ikke kan opnås enighed blandt de berørte kommunalbestyrelser om den nærmere udformning af indsatsplanen for kommunen, skal regionsrådet efter anmodning indkalde til mægling.
Stk. 5. Såfremt der ikke kan opnås enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.
Stk. 6. En indsatsplan udarbejdet af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg efter § 13 a kan ikke vedtages endeligt før 12 uger efter, at kommunalbestyrelsen har modtaget det færdige udkast til planen. Kommunalbestyrelsen påser, at bestemmelserne i stk. 1, § 13 a, stk. 2, og yderligere retningslinjer udstedt af ministeren efter § 15 eller § 16, stk. 1, er overholdt, samt at hensynet til beskyttelsen af vandressourcerne i øvrigt er tilgodeset. Hvis kommunalbestyrelsen inden udløbet af den i 1. pkt. nævnte frist gør indsigelse mod udkastet, kan indsatsplanen ikke vedtages endeligt, før der er opnået enighed. Kan enighed ikke opnås mellem en kommunalbestyrelse og en ejer af et alment vandforsyningsanlæg, bortfalder indsatsplanen.
Stk. 7. Når en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a er vedtaget, skal de berørte grundejere og andre berørte parter have skriftlig, individuel underretning herom og om indholdet af planen.»
11. § 13 c, stk. 1, 1. pkt., ophæves, i 2. pkt. udgår »inden for dens beføjelser« og i stk. 2 indsættes efter »vedtaget efter«: »§ 13 og«.
12. § 13 d, stk. 1-3, ophæves.
Stk. 4-6 bliver herefter stk. 1-3.
13. § 13 d, stk. 5, der bliver stk. 2, affattes således:
» Stk. 2. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg skal, inden der indgås aftale efter stk. 1, meddele indholdet af den påtænkte aftale til kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen på-

ser, at aftalen ikke strider mod vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder eller indsatsplaner vedtaget efter § 13 eller vil vanskeliggøre gennemførelsen af disse planer. Fremsætter kommunalbestyrelsen inden en frist af 2 uger indsigelse mod aftalen, kan denne ikke indgås.«

14. I § 13 d, stk. 6, der bliver stk. 3, udgår »og 4«.
15. I § 14, stk. 3 og 4, § 29, stk. 2 og 4, og fire steder i § 32, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1, og § 63, stk. 2, ændres »Amtsrådet« til: »Miljøministeren«.
16. § 14 a, stk. 2 og 3, ophæves, og i stk. 4, der bliver stk. 2, udgår ”vedtaget efter stk. 2 og 3”.
17. I § 15, stk. 2, ændres »amtsråd« til: »kommunalbestyrelser«.
18. I § 16, stk. 4, udgår ”amtsrådets eller”.
19. § 19 ophæves.
20. § 20 affattes således:
»§ 20. Kommunalbestyrelsen meddeler tilladelse til vandindvinding, herunder
1) Anlæg med en årlig indvinding af grundvand på højst 3000 m³, der ikke anvendes til vanding af landbrugsafgrøder.
2) Vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser på landet, for så vidt anlægget kan forsyne hele bebyggelsen, og indvindingen af grundvand højst udgør 6000 m³ årligt.
Stk. 2. Tilladelse til anlæg omfattet af stk. 1, nr. 1, og som højst forsyner 4 husstande med vand til brug i husholdning og almindeligt landbrug, kan kun nægtes, hvis det er praktisk muligt at skaffe ejendommen eller ejendommene en anden hensigtsmæssig vandforsyning på økonomisk rimelige vilkår, eller hvis der må antages at være nærliggende fare for, at kvaliteten af vandet i den ønskede vandforsyning ikke vil opfylde de fastsatte krav til kvaliteten af drikkevand eller i øvrigt vil blive sundhedsfarlig.«
21. Tre steder i § 21 udgår »eller amtsrådet, jf. §§ 19 og 20,«.
22. I § 22, stk. 4, udgår »§ 19, nr. 2, og«.
23. I § 22 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:
»Stk. 5. Stk. 4 finder ikke anvendelse for anlæg omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1.«
24. I § 23, stk. 1 og 2, udgår », der omfattes af § 20,«.
25. I § 23, stk. 1, 1. pkt., ændres »udførelse og drift.« til: »udførelse og drift, jf. dog stk. 3.« og i stk. 2, 1. pkt., ændres ”andre retsregler.” til: ”andre retsregler, jf. dog stk. 3.”
26. I § 23 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for vandindvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 eller 2.«
Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

27. § 26, stk. 1, 2. pkt., affattes således: »Tilladelsen meddeles af kommunalbestyrelsen, jf. dog § 27.«
28. I § 26, stk. 2, ændres » § 20.« til: »§ 20, bortset fra indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.«
29. I § 29, stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en eller flere ejendomme skal tilsluttes et bestående alment vandforsyningsanlæg, hvis tilslutningen findes ønskelig ud fra en samlet vurdering af forholdene i et område eller ud fra den enkelte ejendoms forhold.»
30. I § 29, stk. 4, udgår »og 3«.
31. § 32, stk. 1, 3. pkt., og § 45, stk. 2, 2. pkt., ophæves.
32. I § 32, stk. 2, 3. pkt., § 40, stk. 2, § 45, stk. 2 og 3, § 46, stk. 3, to steder i § 47, § 48, stk. 1 og 2, og § 63, stk. 1, ændres »amtsrådet« til: »miljøministeren«.
33. I § 33, stk. 1, ændres »for den myndighed, der kan meddele tilladelse til den ændrede vandindvinding.« til: »kommunalbestyrelsen.«
34. I § 36 udgår »eller amtsrådet«.
35. I § 39, stk. 1, udgår », amtskommunerne«.
36. I § 41 ændres »amtskommuner« til: »kommuner«.
37. § 48, stk. 3, ophæves.
38. § 52 c affattes således:
»§ 52 c. Kommunalbestyrelsen fastsætter gebyrer til dækning af udgifter til
1) udarbejdelse af indsatsplaner for udpegede indsatsområder,
2) varetagelse af opgaver ved at oprette og lede et koordinationsforum,
jf. § 12, og
3) kommunalbestyrelsens administration forbundet med opkrævning af gebyrer.
Stk. 2. Der kan opkræves et samlet gebyr til dækning af de udgifter, der er omfattet af stk. 1 og § 35 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.
Stk. 3. Gebyrer fastsættes forholdsmæssigt i forhold til den tilladte indvindingsmængde meddelt efter § 20 for tilladelser meddelt til indvinding af grundvand, dog undtaget indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1-2.
Stk. 4. For tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt til industriformål fastsættes gebyrer forholdsmæssigt i forhold til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde for virksomheden overstiger 25.000 m³ i en kommune, fastsættes gebyrer dog i forhold til en tredjedel af 25.000 m³.
Stk. 5. For indvindinger af grundvand omfattet af stk. 4, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, fastsættes gebyrer på baggrund af den beregnede gennemsnitlige indvinding.

Stk. 6. Gebyrer som nævnt i stk. 1 og 2 påhviler den, der har indvindingsretten og tilfalder kommunalbestyrelsen og miljøministeren.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af gebyrer opkrævet i henhold til denne lov. Sker betaling ikke rettidigt, skal der fra sidste rettidige indbetalingsdag for hver påbegyndt måned betales 1,3 pct. i rente, dog mindst 50 kr.«

39. § 53 a, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

40. I § 53 a, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«.

41. I § 55, stk. 2, ophæves 2. pkt.

42. I § 58, stk. 2, ændres »Den myndighed, som kan meddele tilladelse til vandindvindingsanlægget,« til: »Kommunalbestyrelsen«.

43. I § 59 a, 2. pkt., ændres »Den myndighed, som kan meddele tilladelse til vandindvindingen,» til: »Kommunalbestyrelsen».

44. § 62, stk. 9, ophæves.

45. Efter § 63, stk. 2, indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, i hvilken form oplysningerne anført i stk. 1 skal indsendes.«

46. I § 64, stk. 1, udgår »amtsrådet,«.

47. I § 67 udgår », amtsrådet«.

48. I § 69, stk. 3, ændres »det pågældende amtsråd« til: »den pågældende kommunalbestyrelse«.

49. § 70 affattes således:

»§ 70. Miljøministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal føre register over de indvindingstilladelser, som er meddelt inden for kommunen af en landvæsensret, et amtsråd eller kommunalbestyrelsen.«

50. § 72, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser meddeles skriftligt til den pågældende.«

51. I § 72, stk. 3, ændres »amtsrådets« til: »kommunalbestyrelsens«.

52. I § 73, stk. 1, ændres »amtsrådets « til: »miljøministerens«.

53. I § 74 b udgår »eller et amtsråd«.

54. § 75 affattes således:

»§ 75. Følgende afgørelser kan påklages til Miljøklagenævnet, jf. dog § 76:

- 1) Kommunalbestyrelsens afgørelser.
- 2) Miljøministerens afgørelser efter § 32, § 29, stk. 2 og 4, samt afgørelser i konkrete sager efter kapitel 8.«

55. I § 76, nr. 1, udgår ”, amtsrådenes og Hovedstadens Udviklingsråds”, og i nr. 4 udgår ”og amtsrådenes”.

56. I § 78, stk. 1, 2 og 4, og § 79 ændres »klagemyndigheden« til: »Miljøklagenævnet«.

57. I § 78, stk. 1, 3 og 6, ændres »klagemyndighedens« til: »Miljøklagenævnets«.

58. I § 78, stk. 4, ændres »Klagemyndighedens« til: »Miljøklagenævnets«.

59. § 80 affattes således:

”§ 80. Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat,
- 2) embedslægeinstitutionen og
- 3) enhver, der må antages at have individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 2. Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund og Forbrugerrådet kan påklage afgørelser efter § 20 om tilladelse til vandindvinding, afgørelser efter § 21 om tilladelse til vandindvindingsanlæg og afgørelser efter § 32 om tilbagekaldelse af vandindvindingstilladelser, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Vandindvindingstilladelser, omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1-2 er undtaget fra klageadgangen i stk. 2. Det samme gælder tilladelser efter § 21, der vedrører vandindvindingstilladelser efter § 20, stk. 1, nr. 1-2.«

60. §§ 81-83 ophæves.

61. I § 84, stk. 4, nr. 1, ændres ”§ 14 a, stk. 4” til: ”§ 14 a, stk. 2”.

62. I § 84, stk. 2, udgår ”eller stadfæstes”, og efter ”loven” indsættes: ”og i regulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. § 55, stk. 2”.

63. §§ 89 og 89 a ophæves.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2, 3 og 4.

Stk. 2. § 1, nr. 1-20, 25-26, 44 og 46-48 træder i kraft den 1. juli 2005, bortset fra regionsrådenes rettigheder og pligter. Amtsrådene bistår miljøministeren efter nærmere aftale indtil den 1. januar 2007.

Stk. 3. § 1, nr. 24 for så vidt angår ændringen af § 35 træder i kraft den 1. juli 2005.

Stk. 4. Amtsrådene udarbejder basisanalysen, jf. § 40, for Natura 2000-områderne på land og inden for den kystnære del af vanddistriktet senest den 1. juli 2006.

Stk. 5. § 3, stk. 4 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 6. Sager efter vandforsyningsloven, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet ved amtsrådet, herunder ved Borgerrepræsentationen i Københavns Kommune, Frederiksberg og Bornholms Kommunalbestyrelser, overføres til den kompetente kommunalbestyrelse, henholdsvis miljøministeren, jf. dog stk. 8.

Stk. 7. Uanset denne lovs § 2, nr. 9 og 15, behandler miljøministeren indsigelser efter vandforsyningslovens § 13 b, stk. 2 og § 14 a, stk. 3, der er indbragt for miljøministeren inden lovens ikrafttræden, efter de hidtil gældende regler.

Stk. 8. Sager efter vandforsyningslovens § 29, stk. 2, jf. stk. 3, jf. denne lovs § 2, nr. 29, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, bortfalder.

Stk. 9. Sager om stadfæstelse af vandforsyningsregulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. denne lovs § 2, nr. 42, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af miljøministeren, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 10. Klagesager efter vandforsyningsloven, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af miljøministeren, overføres til Miljøklagenævnet, jf. dog stk. 12.

Stk. 11. Sager efter vandforsyningsloven, der pr. 1. januar 2007 er indbragt for Miljøklagenævnet som 3. instans eller afgørelser, som er truffet før den 1. januar 2007, men som inden klagefristens udløb indbringes for Miljøklagenævnet som 3. instans efter den 1. januar 2007, færdigbehandles efter hidtil gældende regler, jf. dog stk. 12.

Stk. 12. Klagesager efter vandforsyningsloven, der er indbragt af Hovedstadens Udviklingsråd, jf. denne lovs § 2, nr. 60, og som ikke er færdigbehandlet af klageinstansen inden den 1. januar 2007, bortfalder.

[evt. yderligere overgangsbestemmelser – beror bl.a. på overgangsreglerne i planloven]

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget.

Lovforslaget er en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af en ny kommunalreform.

Forslaget er således et led i udmøntningen af regeringens aftale fra juni 2004 med Dansk Folkeparti om en strukturreform og den efterfølgende aftalte udmøntningsplan fra september 2004.

Aftalen indebærer, at der gennemføres en kommunalreform, som grundlæggende ændrer rammerne for varetagelsen af de offentlige opgaver og den offentlige service i Danmark.

Reformen tegner en ny offentlig sektor, hvor kommuner, regioner og stat har hver sin opgavemæssige identitet. Staten fastlægger de overordnede rammer. Kommunerne varetager de direkte borgerrettede opgaver og bliver dermed for borgere og virksomheder hovedindgangen til den offentlige sektor. Fem nye regioner får ansvaret for sundhedsvæsenet samt regionale udviklingsopgaver og får ansvaret for at løse visse driftsopgaver for kommunerne.

Reformen indebærer, at amtskommunerne, HS og Hovedstadens Udvalgsråd nedlægges, at der sker en ny fordeling af de opgaver, der løses i den offentlige sektor, mellem kommuner, regioner og statslige myndigheder, og at antallet af skatteudskrivende niveauer reduceres til tre til to.

Det foreliggende lovforslag udmønter den del af aftalen, der vedrører natur- og miljøområdet.

2. Lovforslagets formål og indhold

Som det fremgår af strukturaftalens kapitel 13, ønsker forligspartierne overordnet set, at der på natur- og miljøområdet gennemføres en forenklet arbejdsdeling, der skaber større lokalt engagement og ansvar omkring opgaveløsningen og samtidig sikrer overordnede nationale og internationale interesser på området. For så vidt angår de generelle, grundlæggende principper for arbejdsdelingen mellem kommunerne, regionerne og staten er disse nærmere beskrevet i kapitel 13 i aftalen.

I relation til miljømålslovens og vandforsyningslovens områder fremgår det af strukturaftalen, at staten tager sig af det overordnede ansvar for sektorplanlægningen og helt særlige myndighedsopgaver. Statens rolle styrkes på en række overordnede områder, herunder i forbindelse med overordnede opgaver til sikring af Danmarks internationale forpligtelser, større nationale interesser og teknisk komplicerede sager. Det følger således af strukturaftalen, at statens opgaver omfatter blandt andet sager om påbud om forsyningspligt efter vandforsyningsloven.

Det fremgår endvidere af strukturaftalen, at de nuværende amtslige natur- og miljøopgaver placeres i kommunerne, enten i tilknytning til eksisterende kommunale aktiviteter eller som nye, sammenhængende opgaver. Der er således enighed om, at kommunernes opgaver omfatter hovedparten af den konkrete myndighedsudøvelse og håndhævelse inden for vandforsyningsloven.

Der er endvidere enighed om, at regionerne får høringsret samt mulighed for at komme med indspil i forhold til statslige forslag om planlægning i relation til miljømålsloven. Regionerne får endvidere en koordinerende rolle i forhold til kommunernes indspil til den statslige planlægning. Herudover får regionerne en mæglerrolle i forhold til kommunernes konkrete indsatsplanlægning efter vandforsyningsloven.

I forhold til miljømålsloven skal det særligt bemærkes, at lovforslaget indeholder en bestemmelse, der indebærer, at amternes kompetence som vanddistriktsmyndighed overdrages til staten allerede den 1. juli 2005 og ikke den 1. januar 2007, samt at den basisanalyse til Natura 2000-planen, som amterne er i gang med at udarbejde, og som først skulle være færdig til offentliggørelse i 2008, skal færdiggøres og afleveres til miljøministeren i 2006. Dette skyldes, at overdragelsen af kompetencen tidsmæssigt bør afpasses efter de opgaver, herunder navnlig udarbejdelse af overvågnings- og arbejdsprogram, der skal udføres i 1. planperiode, der løber fra 2004 til 2015 samt bør sikre, at det igangværende arbejde ude i amterne anvendes i forbindelse med den statslige planlægning.

Som konsekvens af ovennævnte vedrørende aftalen om strukturreformen sigter dette lovforslag desuden mod at ændre klagereglerne i vandforsyningsloven, idet miljøministeren (i praksis Miljøstyrelsen) vil blive 1. instans i visse sager efter denne lov. Ændringen af klagereglerne er kun delvist en følge af aftalen om strukturreformen. Det er imidlertid naturligt i denne sammenhæng at overføre også klager over kommunernes sager i øvrigt. Hidtil har Miljøklagenævnet været klagemyndighed for nogle afgørelser efter vandforsyningsloven, hvor miljøministeren har truffet afgørelse som 2. instans. Det er visse sager vedrørende vandindvinding for erhvervsvirksomheder. Lovforslaget indeholder således en generel ændring af klagereglerne i vandforsyningsloven. Med det fore-

liggende lovforslag lægges der op til, at Miljøklagenævnet bliver eneste klageinstans i alle sager, der hidtil har kunnet indbringes for ministeren (i praksis Miljøstyrelsen).

Efter den gældende miljømålslov kan amternes vandplaner og Natura-2000 planer påklages for så vidt angår indhold og tilvejebringelse til henholdsvis Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet. Denne klageadgang bibeholdes i lovforslaget, hvor det er miljøministeren, der udarbejder de pågældende planer. Efter kommunalreformen skal kommunalbestyrelserne udarbejde grundlaget for gennemførelsen af de statslige indsatsprogrammer. Dette sker gennem udarbejdelse af kommunale handleplaner til gennemførelse af vand- og Natura 2000-planerne. Klageadgangen foreslås derfor videreført til også at gælde de kommunale handleplaner.

Det bemærkes endvidere, at det foreliggende lovforslag vedrørende ændringer af vandforsyningsloven på visse punkter indeholder forslag, som ikke direkte fremgår af kommunalreformen. Der henvises herom til afsnit 2.2 og de specielle bemærkninger til § 2.

Lovforslaget vil i øvrigt nødvendiggøre en gennemgang af en række af de eksisterende bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i lovene med henblik på konsekvensændringer som følge af den ændrede myndighedsstruktur.

2.1 Ændring af miljømålsloven.

Kommunalreformen medfører en række ændringer i miljømålsloven, jf. nedenfor:

Miljøministeren

Det foreslås, at miljøministeren fremover skal udarbejde vand- og Natura 2000-planerne og disse planers basisanalyse, målfastsættelse og et indsatsprogram, som giver retningslinjer for kommunernes efterfølgende planlægning og gennemførelse af planerne.

Det foreslås desuden, at nogle af bemyndigelserne til miljøministeren til udstedelse af bekendtgørelser ophæves som konsekvens af, at opgaver overgår til miljøministeren.

Kommunalbestyrelserne

Efter lovforslaget skal kommunerne på grundlag af de statslige vand- og Natura 2000-planer udarbejde handleplaner for den konkrete og lokale indsats. De kommunale handleplaner gennemfører de statslige indsatsprogrammer og er en videreførelse og detaljering af amternes hidtidige planlægning.

Regionsrådene

Der fastsættes rammer for de nye aftalte regionale koordinerings- og mægleropgaver. Regionerne får høringsret samt mulighed for at komme med indspil i forhold til de statslige forslag om planlægning (vand- og Natura 2000-planer). På disse områder får regionerne endvidere en koordinerende rolle i forhold til kommunernes indspil til staten samt en mæglerrolle i forhold til kommunernes konkrete indsatsplanlægning.

Idefase

I reglerne om tilvejebringelse af vand- og Natura 2000-planerne foreslås indført en idfase, hvor kommuner, regioner, borgere og organisationer kan komme med indspil til den statslige planlægning på et så tidligt tidspunkt i arbejdsprocessen som muligt, som forudsat i aftalen om strukturreform.

Afgrænsningen af vanddistrikter

Som følge af den nye myndighedsstruktur fastlægges i lovforslagets § 1, nr. 54 (bilag 1) nye grænser for vanddistrikterne. Rent administrativt vil det være nemmest med så få vanddistrikter som muligt. Marine områder uden for en linie afgrænset af den såkaldte basislinie plus en sømil er ikke omfattet af vandrammedirektivets (direktiv nr. 2000/60/EF) almindelige bestemmelser. Det indebærer, at der for Danmark kan afgrænses tre større områder omkring hhv. Jylland/Fyn med øer, Sjælland/Lolland-Falster og Bornholm. Samtidig gælder specielle regler for de grænseoverskridende vandløbsoplande. På den baggrund foreslås, at Danmark inddeles i følgende vanddistrikter: 1. Sjælland/Lolland-Falster, 2. Bornholm, 3. Jylland/Fyn med øer med undtagelse af de grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland, og 4. De grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland. I Tyskland er de grænseoverskridende vandløbsoplande opdelt i 2 vanddistrikter. Det skal nærmere afklares, hvorvidt denne forskellige opdeling af de grænseoverskridende vandløbsoplande på hver sin side af grænsen giver anledning til administrative problemer, idet administrationen af de grænseoverskridende vandløbsoplande skal koordineres af de berørte lande (Danmark og Tyskland).

Tidsforløbet for planprocessen

Planperioderne for vanddelen er fastlagt i vandrammedirektivet. På den baggrund indeholder den gældende miljømålslov 3 offentlighedsfaser, idet lovens § 29 stiller krav om 1) høring af forslag til arbejdsprogram og tidsplan, 2) høring af forslag til oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver samt 3) høring af forslag til vandplan.

I lovforslaget foreslås endvidere indført en offentlig idefase. Idefasen har til formål at få kommuner, regioner og andre til at komme med indspil til den statslige planlægning så tidligt som muligt i arbejdsprocessen. Det foreslås at gennemføre idefasen parallelt med høringen af forslag til oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver.

Forberedelse af 1. planperiode

- 22. december 2004. Basisanalyse og register over beskyttede områder skal være udarbejdet.
- 22. december 2006. Overvågningsprogram skal iværksættes.
- 1. juli 2006. Frist for færdiggørelse af basisanalyse for Natura 2000-områderne.
- 22. december 2006. Tidsplan og arbejdsprogram for tilvejebringelse af vandplan skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 mdr.
- 22. juni 2007. Oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses, skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 mdr.
- 22. juni 2007. Indkaldelse til idefase.
- 22. december 2008. Forslag til vandplan og Natura 2000-plan skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 mdr.

1. planperiode

- 22. december 2009. Endelig 6-årig vandplan og Natura 2000-plan med indsatsprogram skal være vedtaget og derefter hvert fjerde år.
- 22. december 2010. De kommunale handleplaner skal være vedtaget.
- 22. december 2012. Foranstaltninger efter indsatsprogrammer skal være iværksat.
- 22. december 2015. Frist for opfyldelse af miljømål for vand.

forberedelse af 2. planperiode

- 22. december 2012. Tidsplan og arbejdsprogram for tilvejebringelse af ny vandplan skal være sendt i høring.
- 22. juni 2013. Om nødvendigt skal en justering af basisanalysen for vand og Natura 2000-områderne være foretaget.
- 22. juni 2013. Oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses, skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 mdr.
- 22. juni 2013. Indkaldelse til idefase.
- 22. december 2014. Forslag til vandplan og forslag til revision af Natura 2000-plan skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 mdr.

2. planperiode

- 22. december 2015. Endelig vandplan og revideret Natura 2000-plan med indsatsprogram skal være vedtaget.
- 22. december 2018. Foranstaltninger efter indsatsprogrammer skal være iværksat.

forberedelse af 3. planperiode

- 22. december 2018. Tidsplan og arbejdsprogram for udarbejdelse af ny vandplan skal være sendt i høring.
- 22. juni 2019. Om nødvendigt skal en justering af basisanalysen for vand og Natura 2000-områderne være foretaget.
- 22. juni 2019. Oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses, skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 mdr.
- 22. juni 2019. Indkaldelse til idefase.
- 22. december 2020. Forslag til vandplan og forslag til revision af Natura 2000-plan skal være sendt i høring. Høringsfrist minimum 6 mdr.

3. planperiode

- 22. december 2021. Endelig vandplan og revideret Natura 2000-plan m. indsatsprogram skal være vedtaget
- 22. december 2024. Foranstaltninger efter indsatsprogrammer skal være iværksat
- 22. december 2027. Sidste frist for opfyldelse af målsætningen for vand

Overgangsfase

Kommunalreformen skal træde i kraft den 1. januar 2007. Som det fremgår af tabellen ovenfor, sker overgangen af myndighedsopgaver fra amter til staten midt i forberedelsen af 1. planperiode. Dette vil give en række praktiske problemer, specielt på vandområdet, idet staten i givet fald vil skulle basere sit arbejde med vandplanen på meget omfattende viden, som er tilknyttet de personer, der sidder i amterne. Der er derfor behov for, at der fastsættes en overgangsfase mellem amterne og staten.

For Natura 2000-planen gælder tilsvarende, at en del viden ligger i amtsligt regi. Der er derfor for Natura 2000-planens vedkommende indføjet en bestemmelse om, at den basisanalyse til Natura 2000-planen, som amterne er i gang med at udarbejde, og som først skulle være færdig til offentlig-

gørelse i 2008, skal færdiggøres og afleveres til miljøministeren senest den 1. juli 2006. Hensigten med bestemmelsen er at sikre, at det igangværende arbejde i amterne anvendes i forbindelse med den statslige planlægning.

2.2 Ændring af vandforsyningsloven

Kommunalreformen medfører en række ændringer af vandforsyningsloven, jf. nedenfor.

Kommunalbestyrelserne

Det foreslås, at kommunalbestyrelserne overtager de fleste af amtsrådenes gældende beføjelser. Således foreslås det, at kommunalbestyrelsen bliver myndighed med hensyn til indsatsplaner (lovens § 13). Det bliver derfor også kommunalbestyrelsen, der kan fastsætte gebyrer til bl.a. udarbejdelse af indsatsplaner (lovens § 52 c). Det er derfor også naturligt, at kommunalbestyrelserne får formandsskabet for koordinationsforaene (lovens § 12).

Indvindingstilladelser (§§ 19 og 20) har hidtil været delt mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet. Det foreslås, at kommunalbestyrelsen får ansvaret for alle indvindingstilladelser og de dertil hørende tilladelser til vandforsyningsanlæg. Som en konsekvens får kommunalbestyrelsen ansvaret for alle tilladelser til bortledning eller sænkning af grundvand (lovens § 26). Desuden får kommunalbestyrelsen ansvaret for alle påbud vedrørende sløjfninger m.v. af boreriger (lovens § 36). Spørgsmålet om indskrænkning af vandforbruget ved tørke m.m. overføres til kommunalbestyrelsen (§ 52).

Regionsrådene

Der fastsættes rammer for de nye aftalte regionale koordinerings- og mægleropgaver. Regionerne får høringsret samt mulighed for at komme med indspil i forhold til de statslige forslag om planlægning (vand- og Natura 2000-planer). På disse områder får regionerne endvidere en koordinerende rolle i forhold til kommunernes indspil til staten samt en mæglerrolle i forhold til kommunernes konkrete indsatsplanlægning.

Miljøministeren

Miljøministeren overtager beføjelserne vedrørende påbud om forsyningspligt. Miljøministeren bliver desuden overordnet myndighed med hensyn til vandforsyningsplaner, (§ 14), ligesom ministeren får beføjelse til at pålægge en kommunalbestyrelse at tage spørgsmål vedrørende sammenlægning m.m. af vandforsyninger op (den foreslåede § 29, stk. 3). Ministeren får ligeledes beføjelsen til at tilbagekalde indvindingstilladelser efter § 32. Herudover får ministeren tillagt amtsrådets hidtidige beføjelser efter lovens kapitel 8 om forsyningspligt. Det samme gælder amtsrådets hidtidige beføjelser efter lovens § 63 (underretning om resultaterne af tilsynet m.v. samt pålæg om at tage tilsynsspørgsmål op til behandling og beslutning). Det overlades imidlertid til kommunalbestyrelserne selv at påse, at indsatsplaner efter §§ 13 og 13 a, samt vandforsyningsplaner efter § 14 ikke stri-

der mod vandplanerne efter miljømålsloven, kommuneplaner og evt. statslige forudsætninger for planlægningen, ligesom ministerens hidtidige beføjelser til at godkende regulativer efter § 55, stk. 2 ophæves.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der foreligger endnu ikke opgørelser over lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, idet disse forhold er under drøftelse mellem staten og de kommunale parter. Lovforslaget indebærer en overflytning af amternes opgaver med tilhørende ressourcer til kommunerne eller staten, og vil derfor ikke medføre udgifter, som ikke er dækket af de overførte ressourcer.

Herudover skal det bemærkes, at en plan for overdragelse og dokumentation af relevante data, sager og it-systemer som følge af den ændrede opgavefordeling på området bør aftales mellem den afgivende og den modtagende myndighed inden udgangen af første kvartal 2006, så opgaverne uhindret kan varetages, når loven træder i kraft.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Ændringen af myndighedskompetencen på lovens område vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Dog vil ændringen af § 52 c i vandforsyningsloven, hvorefter der maksimalt skal betales gebyr for en indvundet grundvandsmængde på 25.000 m³ inden for kommunen – i stedet for inden for amtet – kunne få meget begrænsede negative økonomiske konsekvenser for jordbrug, dambrug og industri.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil medføre, at kommunerne som udgangspunkt varetager de borgerrettede opgaver på lovens område. Dette indebærer en forenkling for borgerne, idet der bliver én hovedindgang til den offentlige sektor.

6. Miljømæssige konsekvenser

Der forventes ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Høring

Lovforslaget har været i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

[.....]

9. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angives omfang)	Negative Konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angives omfang)
Økonomiske konsekvenser for	Udfyldes senere	Udfyldes senere

stat, kommuner, amtskommuner og regioner		
Administrative konsekvenser for stat, kommuner, amtskommuner og regioner	Udfyldes senere	Udfyldes senere
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne.	Forenkling	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget har ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Bestemmelsen fastsætter, at miljøministeren nu er vanddistriktsmyndighed. Som følge af den nye myndighedsstruktur skal der fastlægges nye grænser for vanddistrikterne. Rent administrativt vil det være nemmest med så få vanddistrikter som muligt. Marine områder uden for en linie afgrænset af den såkaldte basislinie plus en sømil er ikke omfattet af vandrammedirektivets almindelige bestemmelser. Det indebærer, at der for Danmark kan afgænses tre større områder omkring hhv. Jylland/Fyn med øer, Sjælland/Lolland-Falster og Bornholm. Samtidig gælder specielle regler for de grænseoverskridende vandløbsoplande. På den baggrund foreslås, at Danmark inddeles i følgende vanddistrikter: 1. Sjælland/Lolland-Falster, 2. Bornholm, 3. Jylland/Fyn med øer, med undtagelse af de grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland, og 4. De grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland. Det skal nærmere afklares, hvorvidt denne forskellige opdeling af de grænseoverskridende vandløbsoplande på hver sin side af grænsen giver anledning til administrative problemer, idet administrationen af de grænseoverskridende vandløbsoplande skal koordineres af de berørte lande (Danmark og Tyskland).

For de grænseoverskridende vandløbsoplande skal der ifølge vandrammedirektivet mellem de relevante lande ske en koordinering af administrative ordninger til gennemførelse af direktivets bestemmelser. Principperne for koordinering af de grænseoverskridende vandløbsoplande mellem Danmark og Tyskland er indeholdt i en fælles erklæring, som forventes underskrevet inden udgangen af 2004. En sådan koordinering vil kunne nødvendiggøre udstedelse af en bekendtgørelse eller en fravigelse af miljømålslovens regler, men vil selvsagt ske inden for vandrammedirektivets ramme.

Til nr. 2

Bestemmelsen om at miljøministeren kan ændre bilag 1 til loven opretholdes, idet den dog overføres til en ny § 52 a, som giver en samlet bemyndigelse til at ændre det eksisterende bilag 1 til loven samt et nyt bilag 2 til loven. Se bemærkningerne til nr. 49 og 50.

Til nr. 3

Ligesom myndighederne i dag er bundet af vandplanen og herunder skal sikre gennemførelse af indsatsprogrammet, er de også bundet af den kommunale handleplan og skal herunder sikre en gennemførelse af denne.

Til nr. 4

Ændringerne er konsekvensrettelser som følge af overdragelsen af kompetence fra amterne til miljøministeren.

Til nr. 5

En del af kravene til vandplanen er i den gældende lov indeholdt i § 4. De øvrige krav til vandplanen, jf. vandrammedirektivet, skulle have været reguleret i en bekendtgørelse. Idet opgaven med at udarbejde vandplanen overføres til ministeren, ophæves ministerens bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse til amterne om indholdet af vandplanen. I stedet fastsættes reglerne om krav til ind-

holdet af vandplanen og krav til indhold ved revisioner af vandplanen i et nyt bilag 2 til loven. Der henvises også til bemærkningerne til nr. 55.

Til nr. 6

Ad § 9, stk. 2

Ministerens bemyndigelse til at lave en bekendtgørelse om, hvordan amterne skulle behandle Fødevareministeriets indstillinger vedr. udpegning af skaldyrvande er overflødig pga. overførsel af opgaver fra amterne til miljøministeren.

Ad § 21, stk. 2

Miljøministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om udpegning af kunstige og stærkt modificerede overfladevandområder (§ 15), fastsættelse af mindre strenge (§§ 16-17) eller strengere miljømål (§18) samt forlænge tidsfrister (§ 19) ophæves, idet disse elementer fremover vil fremgå direkte af de statslige vandplaner.

Til nr. 7-8

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af nedlæggelsen af amterne.

Til nr. 9

Som en konsekvens af, at det bliver miljøministeren, der skal udarbejde statusrapporten, bliver bemyndigelsen til at kunne udstede en bekendtgørelse om statusrapportens nærmere indhold og form overflødig. Miljøministeren har imidlertid behov for at kunne anmode kommunerne om at indsende oplysninger til brug for udarbejdelsen af statusrapporten, herunder bestemme i hvilken form disse oplysninger skal indsendes.

Til nr. 10

Af hensyn til regionernes og kommunernes indspil til den statslige planlægning, som nævnt i aftalen om strukturreform, foreslås indført en idefase, hvor myndighederne, borgere og organisationer kan komme med forslag til planlægningen på et så tidligt tidspunkt i arbejdsprocessen som muligt. Idefasen for vandplanen sker på baggrund af basisanalysen på vandområdet og arbejdsprogram for vandplanen og et udkast til oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som sendes i høring samtidig. Der fastsættes en frist på mindst 6 måneder for fremsendelse af forslag. Ministeren fremsender modtagne forslag fra kommunalbestyrelserne og andre til regionsrådet, der får en koordinerende rolle i forhold til forslagene fra kommunalbestyrelserne i regionen. Regionsrådet fremsender de koordinerede forslag til miljøministeren. Se også nr. 34 f.s.v.a. Natura 2000-planen.

Til nr. 11-12

Bestemmelsen regulerer den fase, hvor forslag til vandplanen skal udarbejdes inden offentliggørelsen. Bestemmelsen foreslås ændret, så det fremgår, at det nu er miljøministeren, der udarbejder de omhandlede forslag. På samme baggrund er proceduren for vedtagelsen af forslagene i amtet i tilfælde af indsigelser fra enkelte kommunalbestyrelser ophævet. Muligheden for berørte kommunalbestyrelser til at komme med indsigelser overfor forslag til prioriteringen af foranstaltningerne i det samlede indsatsprogram er dog bevaret og udvidet til også at omfatte berørte regionsråd.

Med ændringen af opgavefordelingen og ministerens overtagelse af arbejdet med at udarbejde vandplan og indsatsprogram er der ikke tåltænkt en ændring i, at indsatsprogrammet, jf. kapitel 8 i loven skal indeholde de rammer, der er nødvendige for en fyldestgørende implementering af vandrammedirektivets artikel 11. Artikel 11 anvender begreberne ”grundlæggende” foranstaltninger,

som er minimumskrav, der skal opfyldes og består af de foranstaltninger, der kræves for at gennemføre Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af vand og om nødvendigt ”supplerende” foranstaltninger, der udformes og gennemføres ud over de grundlæggende foranstaltninger med det formål at opfylde de fastsatte miljømål.

Til nr. 13-14

Bestemmelsen regulerer den fase, hvor forslaget til vandplanen offentliggøres og mulighederne for i den forbindelse at komme med indsigelser inden den endelige vandplan vedtages. Bestemmelsen foreslås ændret, så det fremgår, at det nu er miljøministeren, der offentliggør sit vedtagne forslag til vandplan og fastsætter en frist for fremsættelse af indsigelser. Ministerens mulighed for at fastsætte regler om, at forslaget til vandplan kan sendes til andre, som bliver berørt heraf, ophæves. Begrundelsen herfor er, at vandplanen har en mere overordnet karakter og er rettet til kommunalbestyrelserne. En tilsvarende bestemmelse indføres imidlertid fsva. forslag til de kommunale handleplaner og fsva. de endeligt vedtagne kommunale handleplaner, idet disse er den lokale og konkrete udmøntning af den statslige vandplan. Der henvises til nr. 22 om § 31 b og c.

På samme baggrund er proceduren for vedtagelsen af forslagene, jf. § 28, stk. 1, nr. 1-7 i amtet i tilfælde af indsigelser ikke nødvendig. Idet ministeren bliver ny vanddistriktsmyndighed, er det herefter ministeren, der på baggrund af indkomne indsigelser efter offentliggørelsen af forslaget egenhændigt vedtager den endelige vandplan. Bestemmelsen foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Til nr. 15-20

Ændringerne er konsekvensrettelser som følge af overdragelsen af kompetence fra amterne til miljøministeren.

Til nr. 21-22

Ad § 31 a-e

Kommunalbestyrelsen skal konkret og lokalt udmønte vandplanen og dens indsatsprogram ved at udarbejde en handleplan for kommunen. Handleplanen skal opstille en plan og prioritering for anvendelsen af virkemidler/tiltag i kommunen for at realisere vandplanen og indsatsprogrammet. Den statslige vandplan og dens indsatsprogram udgør rammerne og indeholder målene for den kommunale handleplan. Dette vil sikre, at de mere borgerrettede opgaver funderes i kommunen. Ministeren vil udstede nærmere regler om tilblivelsen og indholdet af handleplanerne i god tid forud for 2010, hvor de ifølge tidsplanen under miljømålsloven skal udarbejdes.

Handleplanerne kan indeholde en prioritering af flere af de lokale foranstaltninger som supplement til de foranstaltninger, der nævnes i vandplanen med henblik på at opfylde miljømålene. Snitfladen mellem ministerens vandplan og de kommunale handleplaner er lagt således, at vandplanen indeholder alle de obligatoriske tiltag, som er nødvendige for at opfylde Fællesskabets lovgivning vedrørende beskyttelse af vand. Derudover skal vandplanen også indeholde de supplerende foranstaltninger, som er nødvendige for at opfylde miljømålene. De kommunale handleplaner skal sikre udmøntningen af ministerens vandplaner og skal således holde sig inden for dennes rammer. Inden for disse rammer kan kommunalbestyrelsen i handleplanen prioritere ml. flere forskellige lokale tiltag, også lokale tiltag som ikke er nævnt i vandplanen, så længe disse tiltag ikke strider imod vandplanen og samlet set sikrer, at vandplanen opfyldes. Som et eksempel på en lokal prioritering ml. flere forskellige tiltag kan nævnes en prioritering ml. etablering af vandområder eller udbygning af spildevandsanlæg som tiltag mod fjernelse af kvælstof.

§ 31 b fastsætter sammen med §§ 31 c og d proceduren for udarbejdelsen af den kommunale handleplan. Forslag til handleplan foreslås udarbejdet inden 6 måneder efter, at den endelige vandplan foreligger. Vandplan med indsatsprogram skal for første planperiode være endeligt vedtaget i 2009. Ved fastsættelsen af fristerne i §§31 b-e er der dels taget hensyn til, at kommunalbestyrelsen skal have en rimelig frist for at udarbejde planen, herunder sende den i høring, dels til at foranstaltningerne efter vandplanens indsatsprogram skal være iværksat i 2012 ifølge vandrammedirektivet. Dette indebærer, at også handleplanerne skal være iværksat på dette tidspunkt, hvorfor de kommunale handleplaner i første planperiode skal udarbejdes og vedtages i løbet af 2010.

Ifølge § 31 b, stk. 3 kan ministeren fastsætte regler om, at forslaget til handleplan kan sendes til andre, som bliver berørt heraf. Ministerens beføjelse vil f.eks. kunne benyttes til at fastsætte regler om information af særligt berørte grupper.

§ 31 c sikrer på tilsvarende vis som forslaget til § 30, stk. 1 fsva. de statslige vandplaner, at de, der berøres af den kommunale handleplan, inddrages i processen – også når planen under forløbet frem mod vedtagelse ændres væsentligt. Såfremt forslag til handleplan gennem forløbet frem til endelig vedtagelse ændres således, at der reelt er tale om et nyt forslag, skal hele proceduren med høring m.v. gentages. I § 31 c, stk. 4 findes en tilsvarende regel som i § 31 b, stk. 3 om information af særligt berørte grupper.

§ 31 d skal sikre relevant koordinering mellem myndigheder, f.eks. hvor vandområder dækker flere kommuner. På den baggrund har berørte kommuner mulighed for skriftligt at modsætte sig forslag fra en anden kommune. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed ml. de berørte kommuner.

Regionsrådenes rolle som mægler foreslås udfyldt ved, at regionsrådene på anmodning, skal indkalde til en mægling, hvis der mellem flere kommuner er uenighed om samarbejdet omkring udformningen og gennemførelsen af handleplanen, jf. forslagens § 31 d, stk. 3.

Såfremt mæglingen ikke fører til enighed, skal regionsrådene forelægge uenigheden for miljøministeren. Miljøministeren træffer på den baggrund afgørelse.

Med § 31 e får miljøministeren indsigelsesret overfor kommunale handleplaner, ligesom ministeren har det over for amtets vandplan efter den gældende lov. Kan der ikke opnås enighed mellem parterne, træffer ministeren afgørelsen.

Til nr. 23

Ministeren kan under den nuværende miljømålslov træffe afgørelse om vandplanen i tilfælde af uenighed kommuner og amtet imellem og amterne indbyrdes. Idet opgaverne overføres fra amterne til staten, foreslås det, at disse bestemmelser ophæves

Til nr. 24

Ad § 35, stk. 1

Som en konsekvens af, at miljøministeren udarbejder basisanalysen og at denne opgave er gebyrfinansieret, forestår miljøministeren også fastsættelsen af gebyret.

Ad § 46

Som en konsekvens af, at miljøministeren udarbejder Natura 2000-planen, forestår ministeren også kommende revisioner af Natura 2000-planen.

Til nr. 25 og 26

Idet staten overtager amtsrådets opgave i forbindelse med basisanalysen og denne opgave er gebyrfinansieret for så vidt angår følsomhedskortlægningen, findes det mest hensigtsmæssigt at fordele amtsrådets opgave mellem henholdsvis kommunen og staten således, at miljøministeren fastsætter gebyret, mens kommunalbestyrelsen opkræver gebyret på vegne af ministeren til brug for statens opgavevaretagelse i forbindelse med basisanalysen. Kommunalbestyrelsens opgave med gebyropkrævningen forudsætter en mulighed for, at miljøministeren kan meddele den enkelte kommunalbestyrelse, hvilket beløb gebyret skal dække i kommunen.

Til nr. 27

Ændringen er konsekvensrettelser som følge af den ændrede myndighedsstruktur.

Til nr. 28

Den overordnede planlægning for Natura 2000-områderne overgår efter aftalen om strukturreform til staten. Dermed samles kompetencen for planlægning i Natura 2000-områder på land og inden for det kystnære område (tidligere amtsrådene) og havet udenfor den kystnære del af et vanddistrikt hos miljøministeren.

Miljøministeren skal efter lovforslaget udarbejde en Natura 2000-plan dækkende samtlige udpegede områder, der ikke er omfattet af skovlovens bestemmelser om Natura 2000-planlægning. Ministeren kan vælge at opdele planen efter geografiske områder.

Til nr. 29

Efter aftalen om strukturreform skal kommunalbestyrelserne udarbejde den detaljerede indsatsplanlægning. Dette sker gennem udarbejdelse af kommunale handleplaner efter §§ 46 a-e til gennemførelse af Natura 2000-planen, jf. bemærkningerne til nr. 32 og 43.

Til nr. 30

Ad § 38

Den overordnede planlægning for Natura 2000-områderne overgår til staten, jf. bemærkningerne til nr. 32. Der er derfor som følge af kommunalreformen ikke behov for at opretholde § 38. Dette ændrer dog ikke ved den hidtidige arbejdsdeling mellem de statslige myndigheder, idet miljøministeren fortsat har initiativpligten, hvis internationale naturbeskyttelsesområder uden for vandområdedistriktet ikke har gunstig bevaringsstatus, og Fødevarerministeriet, Trafikministeriet, Forsvarsministeriet, Erhvervsministeriet eller andre ministerier vil blive inddraget i forberedelsen af de nødvendige Natura 2000-planer, i det omfang disse berører de pågældende ministeriers ressort.

Ad § 39, stk. 2

Miljøministeren skal i indsatsprogrammet fastsætte de overordnede retningslinjer for indsatsen, jf. § 42. Indsatsprogrammet skal indeholde overordnede retningslinjer for alle Natura 2000-områder, uanset om det er privat eller offentligt ejede arealer. Indsatsprogrammets retningslinjer for offentligt ejede arealer udarbejdes efter koordinering med de berørte myndigheder. Den konkrete ud-møntning af indsatsprogrammet foreslås derimod fastlagt i en kommunal handleplan, jf. § 46 a - e.

Den hidtidige mulighed i § 39, stk. 2 for at offentlige grundejere selv kan udarbejde driftsplaner eller anden indsats er opretholdt, men flyttet til § 46 a om de kommunale handleplaner.

Til nr. 31

Da kompetencen overgår til miljøministeren, ændres bemyndigelsesbestemmelsen til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelsen af mål for naturtilstanden. Ministeren vil fortsat sikre, at grundlaget for fastsættelsen af mål vil blive drøftet med relevante myndigheder og organisationer og være offentlig tilgængelig forud for udarbejdelse af Natura 2000-planen.

Til nr. 32

Indsatsprogrammet er miljøministerens retningslinjer for de kommunale handleplaner og udarbejdes på baggrund af basisanalysen, foreliggende overvågningsdata og de forslag m.v. fra idefasen, som vurderes at skulle indgå i det videre arbejde. Indsatsprogrammet kan vedrøre et helt Natura 2000-område, konkrete lokaliteter, naturtyper eller arter, der på landsplan skal tages særligt hensyn til, krav om etablering af spredningskorridorer m. m. Retningslinjerne vil typisk være generelle, f.eks. at der skal arbejdes på at ekstsivere eksisterende drift inden for de udpegede områder, eller at kommunerne skal arbejde på at etablere spredningskorridorer, hvor visse naturtyper forekommer fragmentarisk. Men retningslinjerne kan også indeholde krav om konkret forvaltning, f.eks. at en given kvælstofpåvirkning skal nedsættes, at der skal sikres redepladser til bestemte arter, eller at X pct. af hedearealet i habitatområde Y skal plejes i planperioden.

Ministeren kan fastsætte, at en eller flere kommuner skal tage initiativ til et samarbejde med en række aktører (kommuner, statslige myndigheder, lodsejere og organisationer m.fl.) med henblik på at sikre gunstig bevaringsstatus for et afgrænset område, f.eks. et fjordområde eller en sø, og at dette skal nås inden for en nærmere fastsat årrække. I helt særlige tilfælde, hvor f.eks. overvågningens resultater eller EU-retlige aftaler gør det nødvendigt at give bindende forudsætninger for kommunernes prioritering, vil ministeren kunne fastsætte meget specifikke retningslinjer i indsatsprogrammet.

Bestemmelserne om de detaljerede dele af indsatsprogrammet overføres til de kommunale handleplaner. § 42, stk. 2 foreslås derfor ophævet, men en lignende bestemmelse er foreslået som § 46 a, stk. 2.

Til nr. 33

Overskriften ændres, så den også omfatter idefasen samt de kommunale handleplaner.

Til nr. 34

Af hensyn til regionsrådenes og kommunalbestyrelsernes indspil til den statslige planlægning, som nævnt i aftalen om strukturreform, foreslås indført en *idefase*, hvor myndigheder, borgere og organisationer kan komme med forslag til planlægningen på et så tidligt tidspunkt i arbejdsprocessen som muligt. Med henblik på at sikre det bedst mulige grundlag for den videre planlægning foreslås det, at ikke alene myndigheder men også borgere og organisationer kan komme med forslag m.v. tidligt i processen. Natura 2000-planens idefase bygger på basisanalysen. Efter stk. 2 fremsender miljøministeren de indkomne forslag m.v. til regionsrådene, som koordinerer de indkomne forslag fra kommunalbestyrelserne i regionen. Regionsrådene sender de koordinerede forslag til miljøministeren inden 8 uger. Se også bemærkningerne til nr. 10 vedrørende vanddelen.

Til nr. 35

Ændringerne i stk. 1 afspejler, at det nu er miljøministeren, der offentliggør forslaget til Natura 2000-planen.

Til nr. 36

Ændringen afspejler, at det nu er miljøministeren, der sender Natura 2000-planforslaget til de relevante myndigheder.

Miljøministerens mulighed for at fastsætte regler om, at forslaget til Natura 2000-plan kan sendes til andre, som bliver berørt heraf, udgår, da Natura 2000-planen og dens retningslinjer har en overordnet karakter og er rettet til kommunalbestyrelserne. Muligheden for at fastsætte regler om direkte information til berørte fastholdes i stedet for så vidt angår forslag til de konkrete kommunale handleplaner i § 47, jf. bemærkningerne til nr. 44.

Til nr. 37

Ændringerne er konsekvensrettelser som følge af overdragelsen af kompetence fra amterne til miljøministeren.

Til nr. 38

Bestemmelsen i § 44 om, at miljøministeren har indsigelsesret mod Natura 2000-planen, ophæves som en følge af, at det fremover er miljøministeren, der udarbejder Natura 2000-planen.

Til nr. 39-41

Ændringerne er konsekvensrettelser som følge af overdragelsen af kompetence fra amterne til miljøministeren.

Til nr. 42

Ændringen er en konsekvensrettelse som følge af ophævelse af § 44, jf. bemærkningerne til nr. 38.

Til nr. 43

Kommunalbestyrelserne skal udmønte Natura 2000-planerne i konkrete handleplaner. Planerne skal indeholde en prioritering for anvendelsen af virkemidler og tiltag i kommunen, som kan realisere indsatsprogrammet. Dette vil sikre, at de borgerrettede opgaver samles i kommunen. Reglerne om handleplanernes tilvejebringelse svarer i store træk til bestemmelserne i §§ 43 og 45 om Natura 2000-planens tilvejebringelse.

Bestemmelserne vedrørende indholdet af handleplanerne svarer til de bestemmelser, der hidtil har været gældende for den detaljerede del af de amtslige Natura 2000-planer (tidligere § 42, stk. 2). Indholdsmæssigt skal handleplanerne være så konkrete, at det er muligt at få et klart billede af kommunens fremtidige indsats. Det fastholdes dog ligesom for amternes tidligere indsatsprogram, at handleplanerne skal være generelle og ikke specifikt foregribe hvilke aftaler eller afgørelser, der eventuelt skal træffes i forhold til den enkelte lodsejer.

Såfremt der i planperioden foretages ændringer i indsatsprogrammet, jf. § 46, stk. 2, skal handleplanen efter § 46 b, stk. 1, ændres, jf. reglerne i §§ 46 a-e.

Selve gennemførelsen af handleplanen skal ske med hjemmel i den relevante lovgivning, herunder f.eks. naturbeskyttelseslovens kapitel 2 a. Der er med § 46 a, stk. 4, mulighed for, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om handleplanernes indhold og tilvejebringelse, herunder forhold

det til vandplanerne og driftsplaner for offentligt ejede arealer eller lignende, jf. lovforslagets § 46 a, stk. 2.

Kommunalbestyrelsen skal ikke udarbejde handleplaner for offentligt ejede arealer, såfremt myndigheden selv har ønsket at udarbejde forvaltningsplaner, driftsplaner m.v. i overensstemmelse med Natura 2000-planen. Denne bestemmelse svarer til den hidtidige § 39, stk. 2. Ministeren kan dog i medfør af bestemmelsen i § 46 a, stk. 4, bestemme, at sådanne planer skal indgå i en sammenfattende plan for et område – svarende til den gældende bestemmelse i § 47, stk. 2, som ophæves. Ministeren kan bestemme, at en kommunal handleplan sammen med andre handleplaner, tilsvarende planer tilvejebragt efter anden lovgivning, driftsplaner for offentligt ejede arealer eller lignende samt internationale naturbeskyttelsesområder, der arealmæssigt er placeret i flere kommuner eller delt mellem flere myndigheder (f.eks. marine områder eller klitfredede områder) kan indgå i en sammenfattende plan for et internationalt naturbeskyttelsesområde med henblik på at opfylde bevaringsmålsætningen for området. Der henvises til skovlovens § 16, stk. 3

Ved fastsættelsen af fristerne i §§ 46 b og 46 c er der dels taget hensyn til, at kommunalbestyrelserne skal have en rimelig frist for at udarbejde planerne, herunder sende dem i høring, dels til at handleplanerne er iværksat i 2012, så de følger planerne på vandområdet. Derfor foreslås det, at de kommunale handleplaner i første planperiode skal udarbejdes og vedtages i løbet af 2010.

I tilfælde af uenighed mellem berørte kommunalbestyrelser om den nærmere udformning af handleplaner for konkrete Natura 2000-områder, skal regionsrådet efter § 46 d på anmodning indkalde disse til mægling. Såfremt mæglingen ikke resulterer i enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

Med § 46 e får miljøministeren indsigelsesret overfor kommunale handleplaner, ligesom ministeren har det over for amtets vandplan efter den gældende lov. Kan der ikke opnås enighed mellem parterne, træffer ministeren afgørelsen.

Til nr. 44

Som en følge af, at miljøministeren selv udarbejder og offentliggør Natura 2000-planen, udgår ministerens bemyndigelser til at fastsætte nærmere regler for udarbejdelse af planerne. Muligheden for ministeren til at fastsætte regler for planens offentliggørelse, herunder om betaling for udlevering af dokumenter bibeholdes og udvides til også at gælde for forslag til planen samt kommunale handleplaner og forslag hertil.

Ministerens bemyndigelse i stk. 2 vil f.eks. kunne benyttes til at fastsætte regler om information af særligt berørte grupper.

Den gældende § 47, stk. 2, hvorefter ministeren har mulighed for at fastsætte regler om udarbejdelse af sammenhængende Natura 2000-planer, udgår. Bestemmelsen erstattes af hjemlen i § 46 a, stk. 4, for ministeren til at fastsætte regler om de kommunale handleplaners indhold og tilvejebringelse. Se bemærkningerne til nr. 43.

Til nr. 45

Som følge af den ændrede kompetencefordeling er det ikke længere amtsrådet men kommunalbestyrelsen, der sikrer gennemførelsen af det konkrete indsatsprogram. Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at udarbejde handleplaner til gennemførelse af Natura 2000-planen er beskrevet i §§ 46

a – e, jf. bemærkningerne til nr. 42. De øvrige ændringer vedrører alene myndighedernes benævnelser i den nye struktur.

Til nr. 46

Bestemmelsen ophæves på grund af den nye myndighedsstruktur.

Til nr. 47

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 51, dog på myndighedssiden tilpasset kommunalreformen.

Til nr. 48

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 52, dog på myndighedssiden tilpasset kommunalreformen.

Til nr. 49 og 50

Der indsættes en bemyndigelse for miljøministeren til at ændre bilag 1 og et nyt bilag 2 til loven. Bemyndigelsen er delvist overført fra den gældende lovs § 2, stk. 4, hvoraf det allerede følger, at miljøministeren kan ændre bilag 1 til loven. Ligesom miljøministeren kunne have ændret en bekendtgørelse om vandplaner administrativt, f.eks i tilfælde af yderligere EU-regulering til udfyldning af vandrammedirektivet, og idet kravene til vandplanen nu delvist overføres og delvist fastsættes i et nyt bilag 2 til loven, indsættes i § 52 a en bemyndigelse for miljøministeren til administrativt at ændre også bilag 2 til loven. Se også bemærkningerne til nr. 5.

Til nr. 51

Amternes endeligt vedtagne vandplaner kan efter den gældende lov påklages til Miljøklagenævnet for så vidt angår fastsættelsen af miljømål og indsatsprogram samt spørgsmål om vandplanens tilvejebringelse. Baggrunden herfor er, at der derved sikres både en vis (ekstern) kontrol med, at amterne foretager sig det tilstrækkelige og nødvendige i forhold til at direktivets krav opfyldes og en vis (ekstern) kontrol med, at retsstillingen for borgere og virksomheder er ensartet i hele landet. Den fulde klageadgang opretholdes, når udarbejdelsen af vandplanerne overgår til staten.

Den fulde klageadgang foreslås videreført til også at gælde de kommunale handleplaner, idet de kommunale handleplaner er den konkrete og lokale udmøntning af de statslige vandplaner. De kommunale handleplaner er en videreførelse og detaljering af de statslige vandplaner. Den fulde klageadgang omfatter indhold og tilvejebringelse.

Til nr. 52

Amternes Natura 2000-planer kan efter den gældende lov påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår fastsættelse af mål og indsatsprogram samt spørgsmål om Natura 2000 planens tilvejebringelse. Den fulde klageadgang opretholdes, når Natura 2000-planlægningen overgår til staten.

Efter kommunalreformen skal kommunalbestyrelserne udarbejde den detaljerede indsatsplanlægning, som hidtil har været en del af amternes Natura 2000-planer. Dette sker gennem udarbejdelse af kommunale handleplaner efter §§ 46 a-46 e, til gennemførelse af Natura 2000-planen. Den fulde klageadgang foreslås derfor videreført til også at gælde de kommunale handleplaner, som efter lovforslaget vil kunne påklages for så vidt angår indhold og tilvejebringelse. Bestemmelserne vedrørende handleplanernes indhold svarer til de hidtil gældende bestemmelser om den detaljerede del af de amtslige Natura 2000-planer, og bestemmelserne om handleplanernes tilvejebringelse svarer i

store træk til de gældende bestemmelser om Natura 2000-planens tilvejebringelse, se bemærkningerne til nr. 43.

Til nr. 53

Det er væsentligt at sikre, at kommunalbestyrelserne vil kunne overholde lovens tidsfrister. På den baggrund indsættes et nyt stykke 2, hvorefter Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet helt eller delvist kan fravige de frister, der følger af §§ 31 c og 46 c om endeligt vedtagne kommunale handleplaner i forbindelse med en afgørelse efter stk. 1. Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet kan således beslutte, at fristerne i §§ 31 c og 46 c kan fraviges for hele den kommunale handleplan eller dele heraf. Dermed kan der tages hensyn til, at de dele af den kommunale handleplan, som ikke har berøring med den sag, som behandles efter stk. 1, kan vedtages og iværksættes inden for lovens frister.

Til nr. 54

Af bilag 1 fremgår de nye grænser for vanddistrikterne, som er en følge af den nye myndighedsstruktur. Der henvises til de almindelige bemærkninger om afgrænsning af vanddistrikter.

Til nr. 55

Der indsættes et nyt bilag 2 til loven. Indholdet af bilag 2 er overført fra den eksisterende § 4, stk. 1 og 2 om kravene til vandplanens indhold og om kravene til revisioner heraf og svarer til vandrammedirektivets bilag VII. Bilag 2 til loven har desuden til formål at sikre en fyldestgørende gennemførelse af vandrammedirektivets bilag VII. Der henvises også til bemærkningerne til nr. 5.

Til § 2

Til nr. 1

Bestemmelsen foreslås ophævet, da regionsrådet som følge af kommunalreformen ikke vil få konkrete sager som ansvarsområde.

Til nr. 2

Det foreslås, at det gældende indhold af § 5 ophæves, idet regionerne som følge af kommunalreformen ikke vil få konkrete sager som ansvarsområde. Samtidig foreslås det at indholdet af § 89 a flyttes til denne bestemmelse. § 89 a vedrører ministerens delegationsadgang, samt muligheden for at afskære klage. Bestemmelsen er ved en fejl tidligere blevet placeret i kapitel 14, Straffebestemmelser og ikrafttræden, hvor den ikke passer ind. Bestemmelsen overføres derfor nu af lovtekniske grunde til kapitel 2.

Til nr. 3

En del af de beføjelser der efter kapitel 6 og 8 tidligere lå hos amtsrådet overgår i forbindelse med kommunalreformen til ministeren. Det foreslås derfor, at § 6 justeres, så det stadig vil være muligt at overføre en række beføjelser til kommunalbestyrelserne, når der foreligger vandforsyningsplaner vedtaget efter § 14 a.

Til nr. 4 og 5

Konsekvensændringer som følge af kommunalreformen.

Til nr. 6

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen får ansvaret for koordinationsforumet, idet det foreslås, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde indsatsplanerne, jf. nr. 7. Det foreslås endvidere, at regionsrådet af hensyn til sammenhængen til arbejdet med vandplaner og indsatsprogrammer/planer efter miljømålsloven deltager i koordinationsforumet, og således blandt andet i dette forum kan fremsætte forslag til indsatsplaner. Samarbejdet er ikke begrænset til at finde sted indenfor den enkelte region. Andre berørte myndigheder kan som hidtil deltage i koordinationsforumet. Staten har således mulighed for at deltage i koordinationsforumet. Hvis flere kommunalbestyrelser vælger at samarbejde om udarbejdelse af indsatsplaner, kan de involverede kommuner indtræde i koordinationsforumet, jf. den foreslåede stk. 2.

Til nr. 7 og 8

Ad § 13, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen får ansvaret for udarbejdelse af indsatsplaner, der skal være i overensstemmelse med de udarbejdede vandplaner efter miljømålsloven (vandrammedirektivet). Indsatsplanerne er ganske detaljerede, og det vurderes, at kommunalbestyrelsen – i de nye større kommuner – vil have de bedste forudsætninger for at udarbejde indsatsplaner. Det skal desuden understreges, at kommunalbestyrelsen som hidtil har ansvaret for vandforsyningsplaner efter § 14. Det er væsentligt og praktisk, at det er samme myndighed, der har ansvaret for de to typer planer, der supplerer hinanden. Desuden kan kommunalbestyrelsen efter forslaget § 13 a udarbejde supplerende indsatsplaner, hvis det vurderes, at de efter vandplanen udarbejdede indsatsplaner ikke giver tilstrækkelig beskyttelse. Som hidtil kan ejeren af et vandforsyningsanlæg udarbejde en supplerende indsatsplan. Kommunalbestyrelsen skal påse, at denne plan er i overensstemmelse med de øvrige planer.

Ad § 22, stk. 4

Bestemmelsen indeholder krav til indholdet af vandindvindingstilladelserne. Forslaget er en konsekvensrettelse, da kommunalbestyrelsen foreslås at få ansvaret for alle vandindvindingstilladelser, jf. nr. 20.

Ad § 23, stk. 3

Forslaget er en konsekvensrettelse, jf. nr. 20.

Ad § 27

I lighed med at kommunalbestyrelsen foreslås at få ansvaret for alle vandindvindingssager m.v. er det naturligt, at kommunalbestyrelsen også overtager sager om bortledning af grundvand m.v.

Til nr. 9

De foreslåede ændringer er konsekvensrettelser, jf. forslag til lov ændring af lov om planlægning.

Til nr. 10

Det foreslås, at andre kommunalbestyrelser kan gøre indsigelse mod kommunens forslag til indsatsplan. Hvis der ikke kan opnås enighed får regionsrådet en mæglerrolle, jf. aftalen om strukturre-

formen. Som i gældende lov skal private vandværkers forslag til indsatsplan godkendes. Det foreslås at amtsrådets kompetence overføres til kommunalbestyrelsen.

Til nr. 11-14

Se bemærkningerne ad § 13, stk. 1, 1. pkt., under nr. 7 og 8.

Til nr. 15

Ad § 14, stk. 3 og 4

Det foreslås, at miljøministeren overtager amternes kompetence med hensyn til at pålægge kommunalbestyrelsen at udarbejde ændringer af vandforsyningsplanerne, idet miljøministeren har det overordnede ansvar for sektorplanlægningen.

Ad § 29

Efter gældende lovs § 29 kan kommunalbestyrelsen for områder, hvor vandforsyningen er utilfredsstillende, udarbejde forslag til, at der oprettes et nyt vandværk og/eller at ejendomme tilsluttes et vandværk. Forslaget skal godkendes af amtsrådet, der også kan anmode kommunen om at udarbejde forslag. Ifølge bekendtgørelse nr. 3/1980 om vandindvinding og vandforsyning er godkendelse angående enkelteejendomme uforuden, hvis der foreligger en godkendt vandforsyningsplan for området. Det vurderes, at denne godkendelsesfunktion mht. enkeltejendomme, der p.t. kun er aktuel i mangel af en vandforsyningsplan, kan ophæves, således at beføjelsen ikke overføres til ministeren. Baggrunden er, at kommunerne nu bliver så meget større, at de fagligt kan udarbejde et kvalificeret grundlag for berørte ejendommers tilslutning til en anden vandforsyning. Beslutningen kan påklages. Med hensyn til oprettelse af et vandværk vurderes det, at denne beslutning ligger så tæt på reglerne om forsyningspligt (hvor kompetencen efter aftalen om strukturreformen ligger hos ministeren), at godkendelsesbeføjelsen bør opretholdes og overgå til ministeren.

Ad § 32

Amtsrådet har efter gældende lovgivning hjemmel til at inddrage indvindingstilladser almene vandforsyningsanlæg. Af habilitetsmæssige årsager ville det være uhensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen, der jo ejer de offentlige almene vandforsyninger, skal være myndighed på dette område. Det er i stedet foreslået, at miljøministeren overtager denne beføjelse.

Ad § 45, stk. 1

Efter aftalen om strukturreformen er det miljøministeren, der overtager amtsrådets kompetence fsva. forsyningspligt.

Ad § 46, stk. 1

Efter aftalen om strukturreformen overtager miljøministeren amtsrådets sager om forsyningspligt. Derfor foreslås, at ministeren bl.a. kan pålægge et kommunalt alment vandforsyningsanlæg at levere til andre bestemte områder, herunder områder i andre kommuner.

Ad § 63, stk. 2

Det foreslås, at miljøministeren får det overordnede tilsyn med vandkvaliteten. Derfor bør miljøministeren orienteres om tilsynet, ligesom ministeren kan pålægge kommunalbestyrelsen at tage bestemte spørgsmål op.

Til nr. 16

Efter gældende lovs § 14 a påser amtsrådet, at kommunalbestyrelsens udkast til vandforsyningsplan er i overensstemmelse med vandplan, regionplan m.m. Amtsrådet kan gøre indsigelse (nedlægge veto). Det foreslås, at denne vetoadgang ophæves. Baggrunden er, at kommunerne nu bliver så meget større, at de fagligt kan udarbejde en vandforsyningsplan i overensstemmelse med lovens krav.

Til nr. 17

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 18

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at kommunalbestyrelsen overtager ansvaret for indsatsplanerne.

Til nr. 19

Da kommunalbestyrelsen foreslås som myndighed for al vandindvinding foreslås bestemmelsen overført til § 20, jf. nr. 20.

Til nr. 20

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen bliver myndighed i alle sager om indvinding af grundvand eller overfladevand. Amtsrådet er ifølge gældende lov myndighed med hensyn til større grundvandsindvindinger og alle indvindinger af overfladevand. Opdelingen af den foreslåede § 20, stk. 1 i nr. 1 og 2 er af hensyn til, at der senere i gældende lov er en skelnen mellem tilladelser efter lovens § 19 og § 20. Som eksempler kan nævnes § 22, stk. 4, om hvad tilladelsen skal indeholde, og § 23 om erstatning. Denne skelnen ønskes opretholdt i den ændrede lov.

Til nr. 21

De foreslåede ændringer er konsekvensrettelser, jf. de almindelige bemærkninger og nr. 20.

Til nr. 22 og 23

Vandindvindingstilladelse efter gældende lovs § 19, nr. 2, er undtaget fra kravene til tilladelsen anført i § 22, stk. 4. De foreslåede ændringer er en konsekvensrettelse, idet vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser på landet under 6.000 m³ nu er anført i § 20, stk. 1, nr. 2, jf. nr. 20.

Til nr. 24-26

Efter gældende regler er det kun vandindvindingsanlæg omfattet af lovens § 20, der er erstatningspligtig efter § 23, dvs. ikke tilladelser omfattet af gældende lovs § 19. De foreslåede ændringer er konsekvensrettelser, jf. nr. 20, idet vandindvindinger omfattet af gældende lovs § 19 foreslås anført i § 20, stk. 1, nr. 1 og nr. 2.

Til nr. 27

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse, idet kommunalbestyrelsen overtager kompetencen med hensyn til al indvinding, jf. de almindelige bemærkninger og nr. 20.

Til nr. 28

Reglerne om bortledning af grundvand i § 26 vedrører efter gældende lov kun vandindvindingstilladelser efter § 20, dvs. ikke tilladelser omfattet af gældende lovs § 19. De foreslåede ændringer er konsekvensrettelser, jf. nr. 20, idet vandindvindinger omfattet af gældende lovs § 19 foreslås anført i § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.

Til nr. 29

Se bemærkningerne til nr. 15 (§ 29)

Til nr. 30

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 31

Se bemærkningerne til nr. 15. Vedrørende § 63, stk. 1, henvises til bemærkningerne til nr. 45.

Til nr. 32-34

Ændringerne er en konsekvens af, at det kun er kommunalbestyrelsen, der behandler sager om indvindingstilladelser, jf. nr. 20.

Til nr. 35

Ændringen er en konsekvens af, at det kun skal være staten og kommunalbestyrelserne, der i fremtiden skal have mulighed for at foretage de i § 39 anførte undersøgelser m.v.

Til nr. 36

Efter gældende lov kan miljøministeren bestemme, at lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom skal anvendes, hvis en ekspropriation omfatter flere amter. Dette foreslås ændret til flere kommuner. Der vil derfor teoretisk give et større anvendelsesområde. Bestemmelsen anvendes dog i praksis yderst sjældent.

Til nr. 37

Bestemmelsen foreslås ophævet, da den er unødvendig, da samarbejdet efter § 48, stk. 1-2, er uafhængigt af regionsgrænserne.

Til nr. 38

Ændringen er en konsekvens af, at kommunalbestyrelsen foreslås at opkræve gebyret. I gældende lovgivning er der "mængderabat" for virksomheder med en indvinding på over 25.000 m³ i et amt. Dette foreslås nu ændret (i § 52 c, stk. 4), således at mængderabatten beregnes i forhold indvindingerne i en kommune i stedet for som nu i et amt. I det omfang en virksomhed således indvinder over 25.000 m³ i et amt, men ikke i en (ny) kommune vil gebyret for den pågældende virksomhed stige. Det drejer sig dog om meget beskedne beløb.

Til nr. 39 og 40

§ 53 a, stk. 3, foreslås ophævet, idet det ikke forventes, at regionerne får behov for at støtte almene vandforsyningsanlæg.

Til nr. 41

Efter gældende lovs § 55, stk. 2, stadfæster miljøministeren kommunalbestyrelsens regulativer for kommunale vandværker, mens kommunalbestyrelsen udarbejder regulativer for private vandværker, der **ikke** stadfæstes af ministeren. Beslutningen om regulativer kan samtidig påklages til miljøministeren. Henset til at de større kommuner bliver mere bæredygtige, foreslås det, at udarbejdelse af kommunale regulativer ikke længere skal stadfæstes af ministeren, uanset at der er tale om kommunal virksomhed. Retssikkerheden tilgodeses ved, at utilfredse borgere/virksomheder kan påklage afgørelsen.

Til nr. 42 og 43

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 44

Da det foreslås, at regionerne ikke har konkrete sager, er der ikke behov for en mulighed for at overtage kommunalbestyrelsens sager om kvalitetskrav for vandet. Hvis miljøministeren ønsker at overtage en sag, kan det ske efter § 7.

Til nr. 45

Efter gældende lovs § 63, stk. 1, skal amtsrådet have oplysning om kommunernes tilsyn. Tilsynet omfatter både kvaliteten af vandet, mængden af indvundet vand m.m. Det vurderes hensigtsmæssigt, at miljøministeren modtager disse oplysninger, der kan være nyttige i forbindelse med opgaverne efter miljømålsloven. Det foreslås dog samtidig, at ministeren får hjemmel til at fastsætte i hvilken form disse oplysninger fremover indsendes.

Til nr. 46

Regionsrådene får ikke behov for foretage undersøgelser på offentlige og private ejendomme. Derfor ændres § 64, stk. 1.

Til nr. 47

Regionsrådene får ikke behov for de i § 67 anførte oplysninger.

Til nr. 48

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen, som den centrale vandforsyningsmyndighed ifølge lovforslaget, modtager data om grundvandsundersøgelser.

Til nr. 49

Da kommunalbestyrelsen bliver myndighed for alle indvindingstilladelser, jf. nr. 21, foreslås det, at kommunalbestyrelsen kan pålægges at føre et register over tilladelserne.

Til nr. 50-53

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 54

Forslaget er en konsekvens af de ændrede klageregler. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 55

Efter gældende lovs § 76 kan en række afgørelser ikke påklages. Klageafskæringen er videreført i forslaget til ændringerne af § 76.

Til nr. 56-58

Forslaget er en konsekvens af, at der i overensstemmelse med klagerereformen kun er en klagemyndighed, Miljøklagenævnet.

Til nr. 59

Efter de gældende regler kan de i § 80, stk. 2 anførte organisationer påklage afgørelser om vandindvinding efter lovens § 20, samt § 21-afgørelser om vandforsyningsanlæg, når de vedrører § 20-

vandindvindinger. Organisationerne kan således ikke påklage afgørelser efter gældende lovs § 19, dvs. kommunalbestyrelsens afgørelser i gældende lov. Denne skelnen er videreført ved, at afgørelser efter forslaget § 20, stk. 1, nr. 1-2, ikke kan påklages af organisationerne.

Til nr. 60

Forslaget er en konsekvens af de ændrede klageregler, hvorefter der kun bliver en klageinstans, Miljøklagenævnet.

Til nr. 61

Konsekvensrettelse som følge af ændringen af § 14 a.

Til nr. 62

Som følge af at miljøministeren ikke længere skal stadfæste kommunale regulativer, ændres § 84, stk. 2, således, at der fortsat er mulighed for at fastsætte straf af bøde i disse regulativer, ligesom de hidtil stadfæstede straffebestemmelser således fortsat vil være gældende.

Til nr. 63

Ad § 89

Ændringen har formentlig ingen praktisk betydning, da der sandsynligvis ingen uafgjorte sager findes fra tidspunktet for gældende lovs ikrafttræden (1. juli 1985).

Ad § 89 a

Bestemmelsen flyttes af lovtekniske årsager til § 5, se bemærkningerne hertil.

Til § 3

Det foreslås, at amternes ansvarsområder som vanddistriktsmyndighed efter miljømålsloven overdrages til staten allerede fra den 1. juli 2005, men at opgaverne løses med bistand fra amterne, indtil kommunalreformen træder i kraft den 1. januar 2007. Baggrunden herfor er følgende: Den overordnede planlægning flyttes, jf. aftalen om strukturreform, til staten midt i den første planperiode, der løber fra 2004-2015. Denne planperiode er fastlagt i vandrammedirektivet og kan derfor ikke ændres. Konkret betyder dette, at amterne i perioden indtil 1. januar 2007 skal udarbejde basisanalyser og registre over beskyttede områder, iværksætte overvågningsprogrammer for vandområdet samt udarbejde tidsplaner og arbejdsprogrammer for tilvejebringelse af vandplaner, der geografisk dækker et område, der stort set svarer til de amtslige grænser i dag. Dette vurderes ikke at være hensigtsmæssigt, idet det indebærer, at staten kan risikere at skulle overtage en række prioriteringer, som ikke nødvendigvis svarer til de statslige prioriteringer for de nye vanddistrikter, der geografisk svarer til en landsdel. Derudover vil amtets arbejde med vandplaner (særligt arbejdsprogrammet) og overvågningsprogram ikke i alle henseender kunne bruges som direkte grundlag for staten, idet staten efter forslaget får det fulde ansvar for overvågningsprogrammet.

Det er miljøministeren, der bliver ansvarlig for udarbejdelsen af Natura 2000-planen. Amterne er gennem NOVANA-programmets kortlægning i gang med at indhente en væsentlig del af grundlaget for basisanalysen, ligesom amterne ligger inde med den supplerende viden, der er forudsat anvendt. I den gældende lov er det forudsat, at offentliggørelsen af basisanalysen sker sammen med det

samlede planforslag senest med udgangen af 2008. Da amterne nedlægges ultimo 2006 foreslås det, at basisanalyserne færdiggøres senest den 1. juli 2006, således at de kan indgå i det første udkast til Natura 2000-plan. Basisanalysen udgør grundlaget for en samlet plan, som skal udarbejdes af ministeren, hvorfor det er vigtigt, at det grundlæggende materiale er af ensartet karakter. Derfor sendes udkast til vejledning om udarbejdelsen af basisanalysen i høring samtidig med Folketingets behandling af lovforslaget, således at vejledningen kan udsendes snarest efter lovens vedtagelse.

Samtidig foreslås en række overgangsbestemmelser, hvorefter en række verserende sagstyper efter vandforsyningsloven overføres til de nye myndigheder. Det gælder dels verserende sager i 1. instans ved amtsrådene. Disse foreslås overført til henholdsvis kommunalbestyrelsen og miljøministeren.

Sager, hvor amtsrådet har fremsat indsigelser mod indsatsplaner (§ 13, b, stk. 2) eller vandforsyningsplaner (§ 14 a, stk. 3) inden lovens ikrafttræden, foreslås færdigbehandlet af miljøministeren.

Sager efter vandforsyningslovens § 29, stk. 2, jf. stk. 3 (om amtsrådets afgørelser vedr. kommunalbestyrelsernes planer for tilslutning af ejendomme), der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, foreslås at bortfalde. Verserende sager om ministerens stadfæstelse af vandforsyningsregulativer for kommunale vandforsyningsanlæg foreslås at bortfalde.

For så vidt angår verserende klagesager for ministeren (i praksis Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen), foreslås disse overført til Miljøklagenævnet. Verserende klagesager for Miljøklagenævnet som 3. instans, foreslås færdigbehandlet, uanset at 3. instansen foreslås afskaffet med lovforslaget. Verserende klagesager, som er indbragt for klageinstansen (Miljøstyrelsen, Skov- og Naturstyrelsen eller Miljøklagenævnet) af Hovedstadens Udviklingsråd foreslås dog at bortfalde, idet dette råd nedlægges.

Efter gældende regler gælder de omhandlede love ikke for Færøerne og Grønland. Lovforslaget ændrer ikke på dette.